

பாஷா

நான்காம் காலாண்டு - 2011

எமது கோழ் . . .

இலங்கையில் யுத்தம் நிறைவெட்டந்து சமாதானம் நிலவுவதாகப் பலராலும் கருதப்படுகின்ற இன்றைய காலத்திலே, இன்னமும் வழைமக்கு மாறான நகர்வகள் பலவும் அன்றாடம் நிகழ்ந்து கொண்டுதான் இருக்கின்றன. நாட்டின் பல பகுதிகளிலும் அதாவது குறிப்பாக தமிழ்மூஸ்லிம் மக்கள் செறிந்து வாழ்கின்ற வடக்குக் கிழக்குப் பகுதிகளில் கடந்த சில மாதங்களுக்கு முன்பு பெண்களை மிகவும் இன்னைக்களுக்கு உட்படுத்திய விடயமாக மர்ம மனிதன் எனக் கூறப்பட்ட இன்னத்திரியாத நபர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்ட பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைச் செயற்பாடுகளைக் கூறலாம்.

மேற்கூறப்பட்ட மர்ம மனிதன் அல்லது கிறீஸ் மனிதன் எனக் கூறப்பட்ட நபர்களால் பெரிதும் அச்சத்துக்கு உள்ளானோர் பெண்களே ஆகும். இவர்கள் தமது வீடுகளிலேயே சுதந்திரமாக நடமாட முடியாத தூர்ப்பாக்கிய நிலையை எதிர்கொண்டிருந்தனர். தொழில் நிமிர்த்தம் வெளியே செல்லத் தயக்கம் காட்டினர். பலர் தமது வீடுகளிலேயே இருவு ஞேரங்களில் மர்ம நபர்களால் மதாக்கப்பட்டார்கள். பாதிக்கப்பட்ட பெண்களது கருத்துகளை அதிகாரம் படைத்தோர்கள் அலட்சியம் செய்தார்கள். இவ் அசாதாரண குழலிலே தாக்க முற்பட்டோரை எதிர்த்த பலர் கைது செய்யப்பட்டார்கள். தாக்குதலுக்கு உள்ளான பெண்களுக்கான பாதுகாப்பு மற்றும் மருத்துவ உதவிகள் வழங்கப்படாது மறுக்கப்பட்டன. பாதுகாப்பு வழங்குவேர் இவற்றை வதந்திகள் எனக் கூறி மறுத்து வந்தனர். இவ்வாறான மறைமுகமான தாக்குதல்களால் பெண்கள் உடலாலும் உள்ளீதியிலும் பாரிய பின்னடைவை எதிர்கொண்டனர். பெண்களின் அன்றாட வாழ்க்கைகளிலை பாதிக்கப்பட்டதோடு மீண்டும் வீட்டுக்குள் முடங்கும் வாழ்க்கையைத் தேட முற்பட்டனர். எமது நாட்டில் பெண்கள் விவகாரங்களுக்கென தனியான அமைச்ச இருப்பதாக நாம் கூறிக்கொள்ளும் இவ்வேளையில், இவ்வாறான அத்துமீறிய செயல்கள் கண்டிக்கப்படாததும், தண்டிக்கப்படாததும் வேதனைக்குரிய விடயமாகும். பாதிக்கப்பட்டோர்கள் கவனிப்பாரன்றி ஏனென்படுத்தப்பட்டார்கள். பெண்கள் உரிமையும் மனித உரிமைதான் என்ற எண்ணப்பாடு கருத்தில் கொள்ளப்படாது பெண்கள் உரிமைகள் புறக்கணிக்கப்பட்டன.

இவ்வாறான பெண்களுக்கெதிரான வன்முறைகள் கட்டவிழ்த்து விடப்படுகின்ற குழலிலே வன்முறைக்கு உள்ளானோர் சார்பாக பலதரப்பினரும் குரல் கொடுக்க வேண்டிய தேவை உள்ளது. தனிநபர் பிரச்சினையாகவோ அல்லது பெண்களுக்குரிய பிரச்சினையாகவோ மாத்திரம் பார்க்காமல் சமுகத்தில் இடம்பெறுகின்ற அத்துமீறிய செயல் என்ற ரீதியில் அனைவரும் ஒன்றிணைந்து எதிர்ப்பைத் தெரிவிப்பது இன்றியமையாததாகும்.

ஆசீரியை

பெண்கள் மீது அண்மையில்
மேற்கொள்ளப்பட்ட தாக்குதல்கள்

2

யுத்தத்தினால் கணவனை இழந்த
பெண்களின் பிரச்சினைகள்

9

சொந்த மாவட்டத்திற்குள்ளேயே
இடம்பெயர்ந்து அகதிகளாக வாழ்கின்ற
மன்னார் முனிசிக்குளக் கிராம மக்கள்

8

யாற்பாணத்து முஸ்லிம் மக்களின்
கடந்த காலமும் நிகழ்காலமும்

17

ISSN: 2012-8933

ஆசீரியை

குகந்தி குணச்சந்திரன்

வெளியீடு

பெண்கள் செயற்பாட்டு வலையமைப்பு

அட்டைப்படம்

மாணவர் சிலரது குழுச் செயற்பாடு

அட்டை மற்றும்

பக்கங்கள் வடிவமைப்பு

வேலாயுதம் ஜெயச்சித்ரா

வெளியீடு

பெண்கள் செயற்பாட்டு வலையமைப்பு

8/3, 202, W.A. Silva Mawathe, Colombo 06,
Sri Lanka. Email: tmwn2010@gmail.com

Women Action Network

கோழ் | 1

பெண்கள் மீது அண்மையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட தாக்குதல்கள், சட்டத்தின் பிடியிலிருந்து தப்பியிருத்தல் மற்றும் சட்டவாட்சியில்லாமை ஆகியவை பற்றிய பெண்களின் அறிக்கை

இந்த அறிக்கையானது பாதிக்கப்பட்ட பெண்களினதும் வடக்கு மற்றும் கிழக்கில் பணியாற்றும் பெண்கள் அமைப்புகளினதும் நேர்காணல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டவையாகும்.

1 டக்கு மற்றும் கிழக்கினைச் சேர்ந்த பெண்கள் பலர் 2011 ஆவணி மாதத்திலே தனிப்பட்ட ரீதியிலே இன்தெரியாத நபர்களினால் தாக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். பொதுவாகப் பெண்களை இத் தாக்குதல்களானவை அல்லது சமூக பீதியும் கொண்டவர்களாக மாற்றியிருக்கின்றது. இந்த இன்தெரியாத மற்றும் மனிதன் எனப்படுவோன் கிரீஸ் மனிதன் என ஒரே பொதுவாக அனைவராலும் அழைக்கப்படுகின்றான். இச்சம்பவங்களும் அதற்குப் பதிநிசெயற்பாடுற்றிய சட்டத்தை அமல்படுத்துகின்ற முகவர்களினதும் அரசாங்கத்தினதும் பாங்கானது வடக்கு மற்றும் கிழக்கில் நிலவும் சட்டம் மற்றும் ஒழுங்கு தொடர்பான நிலைமையில் பாரிய பின்னடைவினையே எடுத்துக் காட்டுகின்றது. சட்டவாட்சியின் இயலாமையும், சட்டத்தை அமல்படுத்தும் முகவர்களின் தொடர்ச்சியான இயலாமையும் அல்லது தாக்குதலை நடத்தியோரைச் சட்டத் தின் முன் கொண்டு வருவதற்கான ஆர்வமின்மையையுமே இவை எடுத்துக் காட்டுகின்றன. இவ்வாறு நடத்தப்படுவதாகக் கூறப்படும் தாக்குதல்கள் வடக்கு மற்றும் கிழக்கிற்கு வெளியே நடப்பதையும் நாம் அவதானித் துள்ள போதிலும் இந்த அறிக்கையானது இந்தப் பிராந்தியத்தில் மட்டுமே கவனம் செலுத்துகின்றது.

யுத்தத்தின் பின்னர் வடக்கு மற்றும் கிழக்கிலுள்ள பெண்கள் தமது வாழ்க்கையைத் தற்போதுதான் மீளக் கட்டியெழுப்ப ஆரம்பித்துள்ளனர். இப்பகுதியில் வாழும் கணிசமான எண்ணிக்கையான குடும்பங்கள் பெண்களைத் தலைமைத் துவமாகக் கொண்ட குடும்பங்களாகக் காணப்படுகின்றன. இவற்றில் பலவற்றிற்குப் பாதுகாப்பான வீடுகள் இல்லை. இந்தக் காரணத்தினால் இந்தச் சமுதாயங்கள் பாதிப்படுவு நிலையிலும் ஆயத்திற்கு எளிதில் உள்ளாகும் நிலையிலும் வாழ்ந்து வருகின்றன. இச்குழமைவிலேயே இந்தத் தாக்குதல்களைப் புரிந்து

கொள்ளப்படல் வேண்டும். சமுதாயத் தில் குழப்பத் தினையும், பயத் தினையும் உருவாக்குவதற்காகப் பெண்களைக் குறிப்பாக இலக்கு வைத்து மேற்கொள்ளப்பட்ட தாக்குதல்களுக்கு மத்தியில் இச்சந்தரப்பத்தினைப் பயன்படுத்தி வேறு தனி நபர்களும் பெண்களைத் துண்புத்துவதற்காகவும் சிறு திருட்டுக்களை மேற்கொள்வதற்காகவும் இதேபோன்ற சம்பவங்களை நிகழ்த்தி வருகின்றனர்.

வடக்குக் கிழக்கிலுள்ள மக்கள் கடந்த 30 வருடங்களாக அச்சத்துடனேயே வாழ்ந்து வந்தனர். யத்தத் தின் காரணத்தினால் இந்த மக்கள் மரணத் தினையும் குடும்ப உறுப்பினர் களின் இழப் பினையும் கைதுகளையும் தடுத் துவையப்படுவதையும் சந்தித்து வந்ததோடு, தற்போதுதான் தமது வாழ் க்கையினைக் கட்டியெழுப்ப ஆரம்பித்துள்ளனர். இந்தத் திட்டமிடப்பட்ட தாக்குதல்களானவை மக்களின் வாழ்வினில் மீண்டும் பயத்தினையும் பீதியினையும் ஏற்படுத்தியிருக்கின்றன. குறிப்பாகப் பெண்களின் வாழ்வினில் மேற்கூறப்பட்ட நிலைமைகளை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றன. யத்தத்தின் கோர வடுக்களைச் சுமந்து வாழ்வார்கள் பெண்களே. இவர்களே மீண்டும் பாதுகாப்பின்றி வாழ்வதற்குப் பலவந்தப்படுத்தப்பட்டுள்ளனர். பல சமுதாயங்களில் அச்சத்தின் மட்டமானது மிகவும் உச்ச நிலையினை அடைந்து காணப்படுகின்றது. கலவரமடைந்த சமுதாயத்தினர் தமது பாதுகாப்பினைத் தாமே தேடிக் கொள்ள வேண்டிய நிலைக் குத் தள்ளப்பட்டுள்ளனர். பொலிசார் எதிர்வினையின்றி இருக்கும் இத்துறதிவீட்டமிகு குழலில் மக்கள் சட்டத்தினைத் தம் கைகளில் எடுப்பதற்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளனர். சமுதாயத்தின் மத்தியில் காணப்படும் அச்சமும், மக்கள் மத்தியில் காணப்படும் அரசாங்கம் வழங்குகின்ற பாதுகாப்பிலே மக்கள் நம்பிக்கை இழந்தமையினாலேயே தாக்குதல் நடத்துவோர் மீதும், மேலும் அவ்வாறு தாக்குதல்

நடத்தியோர் எனச் சுந்தேகிக்கப்படும் ஏனையோர் மீதும் மக்கள் எதிர்த் தாக்குதல் நடத்தக் காரணமாகியது. இது தனி நபராருவே தன் மக்களுக்காக நீதி வழங்குவதை மீண்டும் தொடக்கியுள்ளதுடன் தனி நபர்கள் இலக்கு வைக்கப்படுவதற்கும் இட்டுச் சென்றுள்ளது. இது சட்டமற்றுப் போயுள்ள நிலைமைக்கும் இராணுவமயமாக்கத்திற்கும் பங்களிப்பு வழங்கத் தொடங்கியுள்ளது.

பெண்களுக்கெதிரான வன்முறையானது வடக்கிலும் கிழக்கிலும் துறிதமாக அதிகரித்துள்ளது. வன்முறைக்கு முகங்கொடுத்த பெண்களுக்கு நீதி கிடைப்பது என்பது இலங்கையில் அரிதான ஒன்றாகவே இருந்து வருகின்றது. பெண்களுக்கெதிரான வன்முறை பற்றிய வழக்குகள் அரிதாகவே நீதிமன்றத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றன. பாலியல் வல் ஹறவு வழக் குகளிலும் வல் ஹறவை நிகழ்த் தியோர் அரிதாகவே சிறையில்லடைக்கப்படுகின்றனர். பெண்களுக்கெதிரான வன்முறை தொடர்பாகக் காணப்படும் சட்டத்தின் பிடியில் இருந்து பாதுகாப்புப் பெறும் இக்கலாசாரமானது கிறீஸ் மனிதனின் தாக்குதல் மூலமாக மீண்டும் வெளிப்படையாகி உள்ளது. தாக்கப்பட்ட பெண்கள் பற்றிய கரிசனை குறைவாகவே காணப்படுகின்றது. உள்கமானது இச்சம்பவங்களின் சுவாரசியங்களை அதிகரித்து அதில் ஒளிந்துள்ள மனித உரிமை மீறல்களையும் அராஜகத்தையும் அடக்கி வாசிக்கும் போக்கினைக் காட்டுகின்றது. தாக்குதலுக்குள்ளான பெண்கள் பொய் கூறுவதாகக் குற்றம் சாட்டப்பட்டிருக்கின்றனர். சில வைத்தியாலைகள் அவர்களுக்குச் சிகிச்சை அளிப்பதற்குக் கூட மறுத் திருக்கின்றன. இத் தாக்குதலின் காரணமாகப் பெண்கள் வீடுகளுக்குள்ளேயே முடங்கிக் கிடப்பதற்கு நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டுள்ளனர். பெண்களின் நடமாட்டமானது மட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது, அவர்கள் வேலைகளுக்குச் செல்வதும் தடைப்பட்டுள்ளது. குறிப்பிட்ட பிரதேசங்களைச் சேர்ந்த பல பெண்கள் நாட்கலிகளாகவும், விவசாயிகளாகவும் அரசாங்க அலுவலகங்களில் சிற்றுாழியர் களாகவுமே

பணிபுரிகின்றனர். அச்சத்தின் காரணமாகவும் பாதுகாப்புப் பற்றிய குடும்பத்தினரின் கரிசனை காரணமாகவும் இவர்கள் வேலைக்குச் செல்லாமலிருக்கும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. இது பெண்களின் பொருளாதார உரிமைகளைப் பறிப்பதான் பெண்களின் பொருளாதார பலத்தை நம்பி வாழ்கின்ற குடும்பங்களையும் பாதித்துள்ளன. பெண்கள் பலர் தமது குடும்பத்திற்கு தன்னந்தனியே நிதி ரீதியாக உதவி வழங்கி வருகின்றனர். பல கிராமங்களில் பெண்கள் இரவிலே ஒரு பாது இடத்திலே ஒன்றாகக் கூடி தம் எண்ணிக்கையினைக் கொண்டு தாம் யுத்த காலத்திலே

பாதுகாப்புத் தேடியது போல் பாதுகாப்புத் தேடிவருகின்றனர். இவர்கள் பல இரவுகளாகத் தம் இயற்கைத் தேவையினைக் கூடக் கழிக்கச் செல்ல முடியாதவர்களாகவும் இரவிலே தமது நிம்மதியான உறக்கத்தினைத் தொலைத் தவர்களாகவும் அல்லவுற்று வருகின்றனர். புனித நம்மான மாதத்திலே தமது சமயக் கடமைகளை அனுஷ்டிக்க முடியாத நிலையில் முஸ்லிம் பெண்கள் மேலதிக பிரச் சினைகளுக்கு முகங்கொடுத்து வருகின்றனர்.

பெண்களுக்கெதிரான
வன்முறையானது
வடக்கிலும் கிழக்கிலும்
துறிதமாக அதிகரித்துள்ளது.
வன்முறைக்கு
முகங்கொடுத்த
பெண்களுக்கு நீதி
கிடைப்பது என்பது
இலங்கையில் அரிதான
ஒன்றாகவே இருந்து
வருகின்றது.
பெண்களுக்கெதிரான
வன்முறை பற்றிய
வழக்குகள் அரிதாகவே
நீதிமன்றத்தில் எடுத்துக்
கொள்ளப்படுகின்றன.
பாலியல் வல்லுறவு
வழக்குகளிலும் வல்லுறவை
நிகழ்த்தியோர் அரிதாகவே
சிறையில்லடைக்கப்படுகின்றனர்.
பெண்களுக்கெதிரான
வன்முறை தொடர்பாகக்
காணப்படும் சட்டத்தின்
பிடியில் இருந்து பாதுகாப்புப்
பெறும் இக்கலாசாரமானது
கிறீஸ் மனிதனின் தாக்குதல்
மூலமாக மீண்டும்
வெளிப்படையாகி உள்ளது.

காயங்களுக்கும் இலக்காகியிருக்கின்றனர்.

பெண்கள் உதவி கோரிக் கூக்குரல் எழுப்பிய சந்தர்ப்பத்திலோ அல்லது பயத்தால் அலறிய சந்தர்ப்பத்திலோ தாக்குதல் நடத்த வந்தவர்கள் இராணுவ அல்லது கடற்படைச் சோதனைச் சாவடி இருக்கும் திசையினை நோக்கியே ஓட்டம் பிடித்திருக்கின்றனர். தாக்குதல் நடத்த வந்தவர்கள்

தமது விரல்களுடன் கூரிய உலோக நகங்களைப் பொருத் தியிருந் ததாகப் பல பெண் கள் குறிப்பிட்டிருந் தனர். கிராம மற்றும் நகரப் பிரதேசங்களில் இராணுவ மற்றும் கடற்படை முகாம்கள் இருக்கின்ற போதிலும் தாம் உதவி கோரிக் கூக்குரல் எழுப்பிய போது இராணுவ வீரர்கள் தலையிடவோ அல்லது உதவி செய்யவோ வரவில்லை எனக் கண்ணால் கண்ட சாட்சியினரும் பாதிக்கப்படவர்களும் குறிப்பிட்டுள்ளனர். எவ்வாறாயினும், தாக்குதல் நடத்தியோருக்கும் இராணுவத்தினருக்கும் தொடர்பு இருப்பதாக மக்கள் குற்றஞ் சாட்டியுள்ள போதிலும் இது நிருபிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும்.

இருந்த போதிலும், பல சுந்தரப்பங்களில் இராணுவமோ அல்லது பொலிசாரோ இது தொடர்பாக எந்த நடவடிக்கையினையும் எடுக்கவில்லை என்பதையும் அதேவேளை தாக்குதல் நடத்தியோரைக் கைது செய்யாமலும் அவர் களை விசாரிக் காமலும் அவர் களுக்குப் பாதுகாப்பு வழங்கியுள்ளனர் என்பதையும் இங்கே வலியுறுத்தியாக வேண்டும். கைது செய்யப்பட்டு சட்டத்தை அழுலாக்குவோரிடம் கையளிக்கப்பட்ட இவ்வாறான தாக்குதல்களை நடத்தியோர் எவருமே நீதிமன்றத்தின் முன் கொண்டு வரப்படவில்லை. கிறீஸ் மனிதர்கள் என யாருமே இல்லை என்பதையே பொலிசர் உத்தியோகப்படுவதாகக் கூறி வருகின்றனர். எவ்வாறாயினும் தமது கூற்றுக்கு மறுதலையாக கிறீஸ் மனிதர்கள் படிரிய தகவல்களை நாட்டின் பல பாகங் களிலும் இவர் கள் வழக்கியிருக்கின்றனர். அத்துடன் கிறீஸ் மனிதர்களைப் பிடித்தால் தாம் வழங்கும் தொலைபேசி இலக்கத்திற்கு அழைப்பினை எடுக்குமாறு கூட்டம் வைத்து மக்களிடம் தெரிவித்துமிருக்கின்றனர். விரக்தியுற்ற மக்கள் தம் கரங் களில் சட்டத் தினை எடுப்பதற்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளனர். இதன் காரணமாகத் தாக்குதல் நடத்த வந்த பல நபர்கள் கிராமத்தவர்களினால் தாக்கப்பட்ட சம்பவங்களும் இடம்பெற்றுள்ளன. இதற்குப் பதிலாக இராணுவமானது கிராமத்தவர்கள் மீது சகட்டு மேனிக்குத் துப்பாக் கிச் சூடு நடத்தியிருக்கின்றது. இதனால் மரணம் சம்பவித்துள்ள பல சம்பவங்கள் அறிக்கையிடப்பட்டுள்ளன. அண்மையில் ஆவணி மாதம் 21ஆம் திகதி பொலிசர் ஓருவர் புத்தளத்தில் உயிரிழுந்துள்ளார். வெறும் சந்தேகத்தின் பேரில் கிராமத்தவர்களினால் அப்பாவி மக்கள் தாக்கப்படுவதும், கிறீஸ் மனிதனைப் பிடித்த அல்லது துரத்திய கிராம மக்களை இராணுவமும் பொலிசாரும் தாக் கிய சம் பவங் களும் நடைபெற்றுள்ளன. சட்டமும் ஒழுங்கும் செயற்பாடு இந்த நிலைமை மிகவும் கவலைக்குரியதாகும்.

பொதுமக்களுக்கு ஏற்பட்ட விரக்தியினாலும், தாம் தாக்குதல்களுக்கு உள்ளாவதாலும், துமக்குப் பாதுகாப்பு

இல்லை என்ற காரணத்தாலும், தாக்குதல் நடத்துவோர் சட்டத்தின் பிடியிலிருந்து தப்பி மீண்டும் தாக்குதல்களை நடத்துவதாலும் ஏற்பட கோட்சினால் வடக்கு கிழக்கில் கடந்த சில வருங்களாக பதற்றம் நிலவி வருகின்றது. இதன் காரணமாக கிராமத்தவர்களுக்கும் இராணுவத்தினருக்கும், கிராமத்தவர்களுக்கும் பொலிசாருக்கும் இடையில் மோதல் நிலைமைகள் காணப்பட்டு வருகின்றன.

இராணுவச் சோதனைச் சாவடிகள் இருந்த போதிலும், மேலதிக் இராணுவச் சோதனைச் சாவடிகளும் விசேட அதிரடிப்படையினரும் குவிக்கப்பட்ட போதிலும் கிராமத்திற்கு அண்மையிலே சிவிலியன் உடையில் இனந்தெரியாதோர் காணப்படுவதாக பெண்கள் முறைப்பாடு செய்துள்ளனர். முகாம்களிற்குள் நுழைகையில் இப்பெண்கள் நிறுத்தப்பட்டாலும் கிராமத்தவர்கள் அல்லாதோர் சுதந்திரமாகக் கிராமத்தினுள்ளும் நகரத்தினுள்ளும் நுழைவதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளனர். பின்வரும் குறிப்பிட்ட சம் பவங் களைப் பெண் கள் செயற் பாட்டு வலையமைப்புத் தொகுத்து வழங்குகின்றது:

புத்தளம்

ஆவணி 12, 2011- கரம்பை, கல்பிட்டி - தாக்குதலை நடத்த வந்த நபர் தனது வீட்டின் வேலியினைத் தாண்டி வீட்டினுள் நுழைய முற்பட்டதை பெண் ஒருவர் கண்டு உதவிக்காகக் கூக்குரவிட்டபோது அந்த நபர் மரத்தின் மீதேறியிருக்கின்றார். எவ்வாறாயினும் கிராமத்தவர்களினால் அந்த நபரைக் கண்டுபிடிக்க முடியாமல் போயுள்ளது. அந்த நபர் அவரின் வாயினைக் கட்டியிருந்ததாகவும் உள்ளாடையினையும் சேர்ட்டினையும் (மேலாடை) மட்டுமே அணிந்திருந்ததாகவும் குறிப்பிட்ட பெண் விபரித்தார். கரத்தில் நீண்ட கறுப்பு நிற விரல்கள் காணப்பட்டதாக அப்பெண் குறிப்பிட்டார்.

ஆவணி 17, 2011, மனிக்புரம் - கறுப்பு நிற ஆடை அணிந்த நபரொருவர் மலசல கூடத்தின் மீது இருப்பதைக் கண்ட பெண்ணொருவர் உதவிக்காகக் கூக்குரவிட்டபோது அந்த நபர் ஓடிவிட்டார். கிராமத்தவர்கள் பொலிசாருக்கு அறிவிக்காத போதிலும் அவ்விடத்திற்குப் பொலிசர் வந்தனர். எவ்வாறாயினும் தாக்க வந்தவரை எவராலும் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை.

ஆவணி 19, 2011 - கல்பிட்டி நகரம் - தொழுது விட்டு நோன்பு துறப்பதற்காக முகத்தினைக் கழுவ வெளியில் சென்ற பெண்ணினைக் கறுப்பு நிற ஆடை

அணிந்திருந்த மனிதனொருவன் பிடித்து அவருடைய கையினைக் கீறி காயமேற்படுத்தியிருக்கின்றான். கூக்குரலிட்டு உதவிக்காக அல்லிய பெண்ணினை கிராமத்தவர்கள் வைத்தியசாலைக்குக் கூட்டிச் சென்றுள்ளனர். எவ்வாறாயினும் அப்பெண் பொய் சொல்கிறார் எனக் கூறி அவருக்கு வைத்தியர்கள் சிகிச்சையளிக்க மறுத்துவிட்டனர். அவருக்குப் பின்ற தனியர் வைத்தியசாலையில் சிகிச்சையளிக்கப்பட்டது. தாக்குதல் நடத்தியவர் எனக் கூறப்படுவரைக் கிராம மக்கள் பிடித்து அடித்துள்ளனர். தாக்குதலை நடத் தியவர் அன்மையிலுள்ள பொலிஸ் நிலையத்தினைச் சேர்ந்த பொலிஸ் உத்தியோகத்தற் எனக் கிராமத்தவர்களில் பலரும் அடையாளம் கண்டுள்ளனர். சம்பவம் நடந்த இடத்திற்கு வந்த பொலிசர் அந்த நபரைக் கூட்டிச் சென்று அவரை வைத்தியசாலையில் அனுமதித்தனர். நபருக்கு வைத்தியர்கள் சிகிச்சை அளித்ததுடன் அவரை அம்புலஸ் வண்டியில் சிலாபம் வைத்தியசாலைக்கும் அனுப்பி வைத்தனர். வைத்தியசாலையின் பக்கச்சார்பான இந்த இரட்டை நிலைப்பாட்டினை அவதானித்த கிராமத்தவர்கள் வைத்தியசாலையினைத் தாக்கியுள்ளனர்.

ஆவணி 20, 2011 பாலாவி – தாக்குதல் நடத்த வந்த நபரைக் கண்ட பெண் கூக்குரலிடவே அந்த நபர் ஒழிவிட்டார். கிராமத்தவர்களினால் அந்த நபரினைக் கண்டு பிடிக்க முடியவில்லை

ஆவணி 21, 2011 – மணல்காடு – அரசாங்க உத்தியோகத்தற் றாவரின் வீட்டினிலே இனங்கெரியாத நபரினைக் கண்டதும் கிராமத்தவர்கள் அவரைத் தூர்த்த ஆரம்பித்தனர். அவ்விடத்திற்கு வந்த பொலிசாரினை கிராமத்தவர்கள் தாக்கத் தொடங்கினர். இதனைத் தொடர்ந்து பொலிசார் வானத்தை ஞோக்கித் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்யவே இரண்டு கிராமத்தவர்கள் அதிலே காயமடைந்தனர். பின்பு கிராம மக்களைக் கொண்ட குழுவொன்று பொலிசாரைத் தாக்கியதில் பொலிஸ் உத்தியோகத்தற் றாவர் மரணமடைந்துள்ளார். இந்த அறிக்கை தயாரிக்கப்படுகையில் புத்தளம் நகரினுள் அதிகமான இராணுவம் குவிக்கப்பட்டிருந்தது. அப்பகுதி ஒரு யுத்தப் பிரதேசம் போலக் காணப்பட்டதாகக் கண்ணால் கண்ட நபர் ஒருவர் குறிப்பிட்டார்.

திருகோணமலை

ஆவணி 8ஆம் திகதி சேருநுவரவிலும் 10ஆம் திகதி பாரதிபுரத் திலும் 12ஆம் திகதி மகாவெலிகமலிலும் கறுப்பு நிற ஆடை அணிந்த இனங்கெரியாத நபர்கள் பெண்கள் மீது தாக்குதல்களை நடத்தியுள்ளனர்.

கிறீஸ் மனிதனினால் ஆவணி 9ஆம் திகதி பெண் ஒருவர் தாக்கப்பட்டு அவரின் கழுத்தில் காயம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. அப்பெண் வைத்தியசாலைக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டார். இவர் சங்கம கிராமத்தினைச் சேர்ந்தவராவார்.

ஆவணி 13ஆம் திகதி முதாரிலே கபீப் நகரிலே கிராமத்தவர்கள் கிறீஸ் மனிதனை கண்டிருக்கின்றனர். நபரைத் தூரத் திச் சென் றபோது அவர் அப்பிரதேசத்திலுள்ள கடற்படை முகாமிற்குள் நுழைந்திருக்கின்றான். அந்த மனிதனை வெளியே அனுப்பும் படி கிராமத்தவர்கள் கோரிக்கை விடுதிருக்கின்றனர். எவ்வாறாயினும் அவ்வாறு செய்வதற்கு கடற்படையினர் மறுத்திருக்கின்றனர். ஆத்திரமடைந்த கிராமத்தவர்கள் கடற்படை முகாமிற்கு முன் னாலிருந்த சோதனைச் சாவடிக் குத்தீபிடிடிருக்கின்றனர்.

ஆவணி 14ஆம் திகதி கிண்ணியாவிலே கிறீஸ் மனிதனை மக்கள் கண்டிருக்கின்றனர். இராணுவத்தினர் உதவி எதுவும் வழங்காது நபரைப் பாதுகாப்பது போலத் தென்பட்டபோது ஆத்திரமடைந்த கிராமத்தவர்கள் இராணுவத் தினருடன் கைகலப் பில் சடுப்பிருக்கின்றனர். நிலைமையினை அமைதிப்படுத்த பொலிசார் வரவழைக் கப் பட்டிருக்கின்றனர். எவ்வாறாயினும் ஆத்திரமடைந்த கிராமத்தவர்கள் பொலிஸ் வாகனத்திற்குத் தீயிட்டிருக்கின்றனர். நிலைமையினைக் கட்டுப்படுத்த முடியாத இராணுவத் தினர் மக்களை நோக்கிச் சுட ஆரம்பித்ததினால் கிராமத்தவர்கள் நான்கு பேர் காயமடைந்திருக்கின்றனர். அத்துடன் 25 பேர் கைது செய்யப்பட்டனர்.

மன்னார்

சன்னாரில் தனது பாட்டியுடன் வசித்து வந்த இளம் பெண் ஒருவர் ஆவணி 8ஆம் திகதி நபரொருவரினால் தாக்கப்பட்டிருக்கின்றார். தாக்குதல் நடத்தியவர் பெண்ணின் மார்பில் காயமேற்படுத்தியிருக்கின்றார். அதிர்ச்சியடைந்த அப்பெண் வைத்தியசாலைக்குச் செல்ல மறுத்து விட்டார்.

போலை மற்றும் காட்டாஸ்பத்திரியினைச் சேர்ந்த பெண்கள் ஆவணி 14ஆம் திகதி பிலிருந்து நாளாந்தம் தாக்குதல்களுக்கு உள்ளாகியிருக்கின்றனர். நடந்த சம்பவங்கள் அனைத்திலும் தாக்குதலை நடத்தியவர் தப்பிச் செல்லக் கூடியதாகவே இருந்திருக்கின்றது. சில சம்பவங்களில் பெண் கள் காயமடைந்திருக்கின்றனர் ஏனைய சந்தர்ப்பத்தில் அவர்கள் உதவி கோரியிருக்கின்றனர்.

பேசாலையில் ஆவணி 18ஆம் திகதி பல தாக்குதல்கள் இடம்பெற்றிருக்கின்றன. அன்றைய தினம் அங்கு தொடர் ச் சியாக மின் சாரம் துண்டிக் கப்பட்டிருக்கின்றது. இந்த நிலைமை அச்சத்தினை அதிகரித்ததுடன் மக்கள் விழிப்புடன் இருப்பதையும் தடுத்திருக்கின்றது.

சிறுவர்களுக்காக நடத்தப்படும் விடுதியில் ஆவணி 19ஆம் திகதி மூன்று நபர்கள் நுழைந்திருக்கின்றனர். தாக்க வந்த நபர்களைக் கண்ட இளம் பெண்ணின்களைகள் உதவி கோரிக் கூக்குரலிட்டிருக்கின்றனர். கூக்குரல் சத்தத்தினைக் கேட்ட நபர்கள் அகப்படாமல் தப்பியோடிவிட்டனர்.

எருக்கலம்பிட்டியில் ஆவணி 19ஆம் திகதி நபரொருவர் பெண் ஒருவரின் வீட்டினுள் நுழைந்திருக்கின்றனர். சத்தத்தினைக் கேட்ட பெண் உதவி கோரிக் கூக்குரலிட்டிருக்கின்றனர். கூக்குரல் சத்தத்தினைக் கேட்ட நபர்கள் அகப்படாமல் நோக்கி ஓடியிருக்கின்றனர்.

பேசாலையில் முதலாம் மற்றும் 5ஆம் பிரிவில் ஆவணி 20ஆம் திகதி நபரொருவர் வேலியால் பாய்ந்த போது மக்கள் அவனை கடற்கரைப் பக்கமுள்ள பொலிஸ் சாவடியினை நோக்கித் தூர்த்த ஆய்வித்தனர். அந்த நபரைத் தூர்த்தி சென்ற மூன்று இளைஞர்கள் குறிப்பிட்ட மனிதன் கடற்படைச் சோதனைச் சாவடியொன்றினுள் உடைகளை மாற்றுவதைக் கண்டு அந்த நபரை வெளியே வருமாறு கோரிக்கை விடுத்தனர். அந்த இடத்திற்கு வந்த வேறொரு சோதனைச் சாவடியைச் சேர்ந்த கடற்படையினர் இந்த மூன்று இளைஞர்களையும் தாக்கியதால் இளைஞர்கள் வைத்தியசாலையில் அனுமதிக்கப்பட்டனர். எனவே கிராமத்தவர்கள் கோயிலில் ஒன்று கூடினர். அங்கு நடைபெற்ற கூட்டத்திலே கலந்து கொண்ட கடற்படை, இராணுவ மற்றும் பொலிஸ் உத்தியோகத்தர்கள் கிராமத்தவர்களை இராணுவம் தாக்கவில்லையெனும் இராணுவ முகாமைச் சுற்றி மீண்டும் கூடினால் அவ்வாறு கூடுபவர்கள் சுடப்படுவர் எனவும் தெரிவித்தனர். தாக்குதல் நடத்த வருபவரைப் பிடித்து அவரைத் தமிழ்த் தீவிட்டதைக் கேள்வி வேண்டுமெனவும் அவர்கள் கூறினர். சுமார் 150 இராணுவ உத்தியோகத்தர்கள் இக்கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டனர்.

பனங்கட்டிக் கொட்டு, சாந்திபுரத்தில் ஆவணி 21ஆம் திகதி பெண்ணொருவரைத் தாக்க முற்பட்ட நபரொருவரை கிராமத்தவர்கள் தாக்கினர். தாக்குதல் நடத்திய நபர் அருகிலுள்ள பெளத்த விகாரைக்குள் ஓடி மறைந்து விட்டார்.

தாழ்வுபாடு வீதி, மன்னார் நகரிலே அதே இரவன்று நபரொருவர் இராணுவ முகாமிற்காக்கில் வைத்து பெண் ஒருவர் மீது தாக்குதல் நடத்தியிருக்கின்றார். தாக்குதலை நடத்திய நபரைக் கண்ட பின்னை தனது தாயை அழைத்திருக்கின்றார். அப்போது அந்த நபர் ஓட்டம் பிடித்திருக்கின்றார். இந்த நபரைத் தூர்த்திச் சென்ற குடும்பத்தினர் வெளியே இரண்டு பொலிசார் நிற்பதைக் கண்டுள்ளனர். அவர்கள் பொலிசாரிடம் சம்பவத்தினை முறைப்பாடு செய்தபோது பொலிசார் கவனத்தில் எடுக்காது நின்றிருக்கின்றனர்.

முல்லைத்தீவு

கிறீஸ் மனிதனைக் கண்டிருப்பதாகவும், மக்களை விழிப்பாக வீட்டினுள் னேயே இருக்குமாறும் முல்லைத்தீவிலே பொலிசார் ஆவணி 15ஆம் திகதி அறிவித்திருக்கின்றனர். பள்ளிவாசலில் கூட்டம் நடத்திய கிராமத்தவர்கள் இரவு முழுவதும் காவல் காப் பதற் காகக் குழுவொன்றினையும் நியமித்திருக்கின்றனர். அவதானமாக இருக்குமாறு கோரிய பொலிசார் தேவையேற்படின் அழைப்பினை ஏற்படுத்த தொலைபேசி இலக்கமொன்றினையும் வழங்கியிருக்கின்றனர். அமைக்கப்பட்ட குழு கண்காணிப்பில் ஈடுபட்டுள்ளது.

தன்னிருந்தில் ஆவணி 16இல் இரவு 10 மணியளவில் நபரொருவர் வீட்டாண்றிற்கு அருகில் தேவையின்றிச் சுற்றித் திரிவது அவதானிக்கப்பட்டது. இந்த நபரைக் கண்ட பெண் அலுபி போது அந்த நபர் ஓடிவிட்டார். அதே இரவு **நிராவிப்பிட்டியில்** கறுப்பு ஆடைகளுடன் இன்னுமொருவர் நடமாடியமை அவதானிக்கப்பட்டது. எவ்வாறாயினும் கிராமத்தவர்கள் அவரைப் பிடிப்பதற்கு முன் குறிப்பிட்ட நபர் ஓடிவிட்டார்.

கிள்ளாபுரத்தில் ஆவணி 17ஆம் திகதி இயற்கைத் தேவைக்காகப் பெண்ணொருவர் தனது பின்னையைப் பற்றையொன்றிற்கு அருகில் அழைத் துச் சென்றிருக்கின்றார். அங்கே ஒரு மனிதன் நிற்பதைக் கண்ட அப்பிள்ளை தாயினை அழைத்திருக்கின்றது. பின்னையை நோக்கி ஓடிய தாய் அந்த மனிதனின் முகத்தில் டோர்ச் விளக்கினை அடித்திருக்கின்றார். தனது முகம் முழுவதும் கறுப்புத் துணியால் மூடிய நபரொருவரை அப்பெண் கண்டிருக்கின்றார். தாக்க வந்த மனிதன் அப்பெண்ணின் கண்களுக்குச் சிவப்பு நிற லேசர் வெளிச்சத்தைப் பாய்க்கியிருக்கின்றான். அந்த வெளிச்சமானது அப்பெண்ணின் கண்களில் தாங் கழுடியாத ஏரிச் சலை ஏற்படுத் திய அக்கணப்பொழுதில் அவன் தப்பியோடியிருக்கின்றான். இச்சந்தர்ப்பத்திலே குறிப்பிட்ட பெண் கூக்குரல் ஏழுப்பவும் அவ்விடத்திற்கு வந்த கிராமத்தவர்கள்

அவனைத் துரத்த ஆரம்பித்திருக்கின்றனர். மீண்டும் அதே இடத்தில் 18ஆம் திகதியளவில் இந்த கிறீஸ் மனிதன் நடமாடியிருக்கின்றான். கிராமத்தவர்கள் அவனைத் துரத்தியபோது அவன் இராணுவ முகாமை நோக்கி ஒடியிருக்கின்றான்.

நீராவிப்பிட்டியில் ஆவணி 19ஆம் திகதி தமிழ்ப் பெண் ஒருவர் மலசல கூடத்திற்குச் செல்வதற்காக வெளியே சென்றிருக்கின்றார். செல்வதற்கு முன் தனது டோர் ச் விளக்கினால் அப்பிரதேசத்தை அவர் பரிசோதித்திருக்கின்றார். இருந்த போதிலும் அவர் வெளியே வருகையில் கறுப்பு ஆடையினால் மூடிய நபரொருவர் தன்னை உற்றுப் பார் த் துக் கொண்டிருப்பதை அவர் கண்டிருக்கின்றார். பயத்தால் அலுறிய பெண் மயங்கி விழுந்திருக்கின்றார். அதனைத் தொடர்ந்து என்ன நடந்தது என்பதை அவரால் ஞாபகப்படுத்த முடியவில்லை. பெண்ணின் அலுறலைக் கேட்ட கிராமத்தவர்கள் அவ்விடத்திற்கு ஒடி வந்திருக்கின்றனர். இருப்பினும் என்ன நடந்துள்ளது என்பதை அறிவதற்கோ அல்லது அதனை விசாரிப்பதற்கோ இராணுவ முகாமிலிருந்து யாரும் வரவில்லை. சிறிது நேரத்தின் பின் இனந்தெரியாத நபர் ஒருவர் தான் வழி தவறி விட்டதாகவும் தனக்கு வழி காட்டுமாறும் கேட்டு பைக்கில் வந்திருக்கின்றார். அவரது பைக்கிலே கறுப்பு நிற்க துணியால் சுற்றப்பட பார்சல் ஒன்று இருப்பதைப் பார்த்து சந்தேகப்பட்ட கிராமத்தவர்கள் விசாரிக்க ஆரம்பித்த போது அவர் பைக்கிலே தப்பியோடிவிட்டார்.

பரிந்துரைகள்

வடக்கு கிழக்கிலே இராணுவம் இருப்பது மக்களைப் பாதுகாப்பதற்குத் தான் என அரசாங்கம் குறிப்பிட்டுள்ளது. இப்பிரதேசங்கள் அனைத்திலுமே பெரும் எண்ணிக்கையில் இராணுவம் குவிக்கப்பட்டுள்ள போதிலும் தாக்குதல்களை நடத்தும் இந்த நபர்கள் தாராளமாக வந்து போகக் கூடிய நிலைமையே காணப்படுகின்றது. அதிகரித்த இராணுவப் பிரசன்னத்தினால் மக்களுக்குப் பாதுகாப்பினை வழங்க முடியாது என்பதையே இச்சம்பவங்கள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. பொலிஸ் என அழைக்கப்படும் சிவில் சட்டத்தினை அமுல்ப்படுத்தும் அதிகார அமைப்பே மக்களைப் பாதுகாப்பதற்கும் பிரதேசத்தில் சட்டத்தினையும் ஒழுங்கினையும் நிலை நாட்டுவதற்கும் பயிற்றப் பட்டுள்ளது. எவ்வாறாயினும் இத்தாக்குதல்களைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்குப் பொலிசாரினால் பல சந்தர்ப்பங்களிலும் இயலாமலே இருந்திருக்கின்றது. இராணுவத்தினரின் ஒட்டுமொத்தக் கட்டுப்பாட்டினால் தமிழால் எந்த நடவடிக்கையினையும் எடுக்க இயலாமல் இருப்பதாகப் பொலிசார் பல

சந்தர்ப்பங் களிலும் சமுதாய மக்களிடம் கூறியிருக்கின்றனர். சிவில் நிர்வாகம் முழு அளவிற்குக் கொண்டு வரப்படல் வேண்டும் என நாம் கோரிக்கை விடுக்கின்றோம். பொலிசார் மனித உரிமைக்கான தமது கடப்பாட்டினைப் பற்றிப் பிடிக்க வேண்டும் அத்துடன் சமுதாயத்தில் தம் கட்டுப்பாட்டினை விரிவபடுத்த வேண்டும். மேலும் பெண் களுக் கெதிரான வன்முறைக்கெதிராக எடுக்கும் நடவடிக்கைகளை வலுப்படுத்தவும் வேண்டும்.

சில சந்தர்ப்பங்களில் பாதிக்கப்பட்ட பெண்களுக்கு வைத் தியசாலைகளில் சிகிச்சை அளிக்க மறுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இத்தாக்குதல்கள் கட்டுக் கதைகள் என்பதால் இவர்களுக்குச் சிகிச்சை வழங்கப்படுமாட்டாது என வைத் தியர் கள் குறிப்பிட்டிருக்கின்றனர். தனியாரிடம் மருத்துவ சிகிச்சையை நாடுவதற்கு பெண் கள் நிர்ப்பந் திக்கப்பட்டுள்ளனர். பாதிக்கப்பட்ட பெண்களுக்குச் சிகிச்சையினை மறுத்தமை வைத்தியசாலைகள் வேண்டுமென்றே மேற்கொண்டுவர் செயலாகும் அத்தோடு இவர்கள் தாக்கப்பட்டுள்ளனர் என்பதையும் ஏற்க மறுக்கின்ற தன்மையையே இது காட்டுகின்றது. பெண் கள் இலவச மருத்துவ சிகிச்சையினைப் பெற்றுக் கொள்ளக்கூடியதாக இருக்கின்றது என்பதை அரசாங்கம் உறுதிப்படுத்த வேண்டும். இலங்கைப் பிரஜைகள் என்ற ரதியில் இது அவர்களின் உரிமையாகும்.

தகவல் களைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கான உரிமையினைச் சிவிலியன்கள் கொண்டுள்ளனர். இத்தாக்குதல்கள் மறைக்கப்படக்கூடாது என்றும் தாக்கப்பட்டவர்களுக்கு அரசாங்க வைத்தியசாலைகளில் உரிய சிகிச்சை வழங்கப்படல் வேண்டும் என்றும் தாக்குதல் தொடர்பான அவர்களது முறைப்பாடுகள் பதிவு செய்யப்படல் வேண்டும் என்றும் நாம் கோரிக்கை விடுக்கின்றோம்.

இவ்விடயம் தொடர்பான ஊடகங்களின் அறிக்கைகள் மக்களின் பாதிப்புறுதிலையினை முற்பு முழுவதுமாகப் புறக்கணிப்பதாக இருக்கின்றன. உள்ளுர் மக்களின் மனதில் பயத்தினையும் பீதியினையும் இவை உருவாக்கியுள்ளன. இத்தாக்குதல் களினால் முக்கியமாகப் பாதிக்கப்பட்டவர்களான பெண்களுக்கு ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள தீங்கினைச் செய்தி அறிக்கைகள் பொதுமக்களுக்கு வழங்கத் தவறிவிட்டன. பொறுப்புடன் நடந்து பீதியினைக் குறைத்து உரிய விசாரணையின் பின் னர் சம்பவங் களை அறிக்கையிடுமாறு நாம் ஊடகங்களுக்குக் கோரிக்கை விடுக்கின்றோம். பெண்களின் அடையாளம் உறுதிப்படுத்தப்படுகின்றது என்பதையும், அவர்கள்

கௌரவமற்ற முறையில் சித்தரிக்கப்படவில்லை என்பதையும், பெண்கள் பற்றிய செய்திகள் கேலிக்குரியதாக எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை என்பதையும் ஊடகங்கள் உறுதிப்படுத்த வேண்டும்.

இத்தாக்குதல்களின் பின்னால் உள்ள காரணங்கள் பற்றிப் பல் வேறு குற்றச் சாட்டுக் கள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ள போதிலும் சட்டத்தினைத் தம் கையில் எடுத்த அல்லது தாக்கியவர்களைப் பிடித்த அல்லது அவர்களைத் துரத்திய சிவிலியன்களைக் கைது செய்ததைத் தவிர அதிகார அமைப்புகள் வேறு எதனையும் செய்யவில்லை. தனிநபர் ஒருவர் தான் சார்ந்த குழுவிற்காக நீதி வழங்கும் முறையில் நாம் நம்பிக்கை கொள்ளாத போதிலும் மக்களின் அச்சத்தினை அதிகார அமைப்புகள் புரிந்து கொள்ளும் என்றும், நிலைமையினைக் கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டு வரவேண்டிய அவற்றின் தேவையினைப் புரிந்து கொள்ளும் என்றும், அத்தோடு அவை பெண்களைப் பாதுகாக்கும் என்றும் நாம் எதிர்பார்க்கின்றோம். பெண்களைப் பாதுகாப்பதற்கு அரசாங்கம் உறுதியான நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும் என நாம் கோரிக்கை விடுக்கின்றோம். அவ்வாறான நடவடிக்கைகள் அரசாங்கத்தின் பதிற் செயற்பாடாக இருந்து வருகின்ற வடக்கு மற்றும் கிழக் கிணை மேலும் இராணுவமயமாக்குதலுக்கு இட்டுச் செல்லக்கூடாது

என்றும் சிவில் சட்டத்தின் அமுல்ப்படுத்தலாகவே அது இருக்க வேண்டுமென்றும் நாம் கோரிக்கை விடுக்கின்றோம்.

இச் சூழமைவிலே, மதியுரை ஆலோசிப்பு அமைப்புகளிலும், விசாரணை அமைப்புகளிலும் பெண்கள் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படல் வேண்டும் என நாம் கோரிக்கை விடுக்கின்றோம். ஓர் தேசம் என்ற நீதியில் பெண்களின் சமத்துவம், உரிமை, தொழில் வாய்ப்பு, வாழ்க்கை, சுதந்திரம் மற்றும் நடமாட்டம் ஆகியவற்றிற்கான உரிமையினை நினைவில் கொண்டவாறு இலங்கை அரசாங்கமானது குற்றத்தை நிகழ்த்தியோருக்கு எதிராகக் கடும் நடவடிக்கை எடுக்கும் என்றும், சிவில் நிர்வாகம் மூலமாகச் சட்டத்தினையும் ஒழுங் கி ண யும் ஏற் படுத் தும் என் றும் பெண்களுக்கெதிரான வன்முறை தொடர்பில் சட்டத்தின் பிடியிலிருந்து தப்பிக் குற்றங்களை நிகழ்த்துதல் முடிவுக்குக் கொண்டுவரப்படும் எனவும் நாம் எதிர்பார்க்கின்றோம்.

பெண்கள் செயற்பாட்டு வலையமைப்பினால்
வெளியிடப்பட்டது.

சமுகம் என்பது பல்லின கலாசார விழுமியங்கள் நம்பிக்கைகள் வழக்காறுகளைக் கொண்ட மக்களின் தொகுதியைக் குறிக்கும். இச்சமுகமானது சிறுவர்கள் பெண்கள் இளைஞர்கள் முதியவர்கள் ஆண் கள் பெண் கள் எனப் பல பிரிவினரை உள்ளடக்கியுள்ளது. நாகரீக மாற்றம் காலமாற்றம் என்பவற்றால் அச்சமுகத்தினால் கடைப்பிடிக்கப்பட்ட கலாசார விழுமியங்கள் நம்பிக்கைகள் வழக்காறுகள் என்பனவற்றில் சிலமாற்றங் கள் ஆங்காங்கு ஏற்பட்டுள்ளன. எனினும் கணவனை இழந்த பெண்கள் தொடர்பான பார்வையில் குறிப்பாக யாழ் சமூகத்தின் பார்வையில் பாரிய சாதகமான மாற்றங்கள் ஏதாவது ஏற்பட்டதா என்பதில் இன்னமும் ஜயம் நிலவுகின்றது.

நாளாந்தம் பல நிலையில் உள்ள பெண்களைச் சந்தித்தபோதும் யுத்தத்தினால் கணவனை இழந்த பெண்கள் பல தளங்களிலும் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகளும் அதனால் ஏற்படும் தாக்கங்களாலும் அவர்கள் சமூக அலகில் தனித்துவிடப்பட்ட பெண்களாகவே காணப்படுகின்றார்கள். எமது சமூகத்தில் பெரும்பாலான குடும்பங்களில் வருமானம்

www.xaviermissionaries.org

யுத்தத்தினால் கணவனை இழந்த பெண்களின் பிரச்சினைகள்

அட்டுபவர்களாக ஆண்களே விளங்குகின்றார்கள். எவ்வாறாயினும் யுத்த குழலினால் திமீர் என ஏற்பட்ட கணவனின் இறப்பினைத் தொடர்ந்து எதிர்நோக்கும் முக்கிய பிரச்சினையாக குடும்ப வருமானம் காணப்படுகின்றது. கணவனை இழந்த பெண்களின் குடும்பங்களில் வருமானம் சட்டவேண்டிய வகிபாகமானது பெண் களால் உடனடியாக எடுக்கப்படுகின்றது. அதுவும் இடம்பெயர்ந்த குழலில் நிரந்தர இருப்பிடம் எதுவும் அற்ற நிலையில் தனித்து குடும்பத்தலைமையை சடுதியாக ஏற்க வேண்டிய குழல் ஏற்படுகின்றது. இது தனியே பொருளாதாரப் பிரச்சினை என்றாலில் மட்டுப்படுத்தப்படாமல் நாளாந்தம் எதிர்நோக்கும் கலாசார ரீதியான பார்வைகளும் புந்தள்ளல்களும் பாரிய உளசமுகப் பிரச்சினைகளைத் தோற்றுவிக்கின்றன. யாழ் சமூகத்தைப் பொறுத்தாலில் இத்தகைய பிரச்சினைகளுக்கு மேலதிகமாக இவ் வாறான பெண் கள் சட்டார்தியான பிரச்சினைகளையும் எதிர்கொள்ள வேண்டியவர்களாகின்றார்கள். ஏனெனில் இது தேசவழிமைச் சட்டத்திற்கு உட்பட்ட பிரதேசம். அதுமட்டுமல்ல இத்தகைய குடும்பங்களுக்கு மற்ற ரீதியாக சமூக குடும்பத் தளங்களில் வழங்கப்பட்ட உதவிகளானவை கடந்த காலங்களுடன் ஒப்பிடும்

போது வெகுவாகக் குறைந்து வருகின்றமை மிகவேதனைக்குரிய விடயமாகும்.

சுதா 28 வயதுடைய பெண். இறுதி யுத்தத்தின்போது அவளது கணவன் ஷெல் வீச்சினால் இறந்து விட்டார். மூன்று பிள்ளைகள் முத்தவனுக்கு வயது 10. இளைய மகளுக்கு வயது நான்கு. ஷெல் வீச்சினால் சுதாவும் இளைய மகளும் பலத்த காயங்களுக்கு உட்பட்டு சிகிச்சையின் பின்னர் தற்போது ஆரோக்கியமான நிலையில் உள்ளார்கள். கணவனை இழந்த சுதாவுக்கு சோதனைகள் பல தளங்களில் இருந்தும் எழ ஆரம்பித்தன. “என்னுடைய வாழ்க்கைத் துணையை இழந்து விட்டன். முற்று முழுதாக கணவனின் வருமானத்தில் நம்பியிருந்த எங்கடை குடும்பத்தை எப்படி இனி நான் தனியப் பார்ப்பது? பிள்ளைகளை எப்படிப் படிப்பிப்பது? கலை வேலைக்குப் போவோம் என்றால் என்னுடைய கடைசிப் பிள்ளையை யாருடன் விட்டுப்போவது? யாழ்பாணத்தில் கட்டுக்கோப்பாக வாழ்ந்த எங்கள் குடும்பம் சாதிமாறிக் கட்டியதால் என்னை ஏற்கமறுத்த நிலையில் எப்படிப் போய் சகோதரர் களுடன் இருப்பது? எனக் கென்று காணியில்லை. வீடில்லை. இவ்வளவு நானும் தந்த நிவாரணத்தையும் நிப்பாட்டிடனம். இறப்புப் பத்திரம்

எடுப்பதாயின் ஊருக்கு போததற்கு பஸ்ஸிலிருக்க காசில்லை. பிள்ளைகளை யாருடன் விட்டுட்டுப் போவது? இப்ப நான் எங்கே போவது? இப்படியான பதிவுகளுக்கு நான் அடிக்கடி நிறுவனங்களுக்குச் சென்றால் அக்கம் பக்கத்து வீட்டுக்காரரின் சந்தேகப் பார்வை வேறு என்னில் விழுகிறது. புருசன் செத்தாப் பிறகு இவுக்கு என்ன அடிக்கடி வெளியாலை உலாத்து என சொல் லீனம். இனி நான் நல்லகாரியங்களுக்கு முன்னுக்கு நிற்க ஏலாது. முழுவியலத்திற்கு உதவாதனான். பிள்ளைகளுக்கு முன்னால் அழ ஏலாது. நான் அழுதால் அவர்களும் அழுவார்கள்...” (வன்னியில் இருந்து மீளக் குடியேறிய பெண்)

இது சுதாவின் இன்றைய நிலை மட்டுமல்ல, யுத்தத்தினால் கணவனை இழந்த ஆயிரக்கணக்கான பெண்களின் யதார்த்தநிலை இதுவேயாகும். அவை அலையாக எழும் பிரச்சினைகளில் இருந்து விடுபடமுடியாத பெரும்பாலானவர்கள் இது எமது வாழ்வின் விதி என ஏற்று வாழ்ந்து கழிப்பவர்களாகவே காணப்படுகின்றார்கள். இவர்களின் பிரச்சினைகளை பொருளாதார, உள், சமூக, சட்டம் மற்றும் மறுமணம் என்னும் தளங்களில் நோக்கலாம்.

பொருளாதாரப் பிரச்சினைகள்

யுத்தத்தினால் கணவனை இழந்த பெண்களில் பெரும்பாலானோர் முற்று முழுதாகக் கணவனின் வருமானத்திலேயே தங்கியிருந்துள்ளனர். கணவனின் இறப்பினைத் தொடர்ந்து குடும்பத்தினைக் கொண்டு நடாத்துவதற்குத் தேவையான வருமான மீட்ட வேண்டிய நிரப்பந்தத்திற்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளார்கள். இவர்களில் அதிகமானவர்கள் கல்வி மற்றும் தொழில்சார் திறன்கள் குறைந்தவர்களாகவே காணப்படும் நிலையில் முறைசாரத்துறைகளில் மிகக்குறைந்த சம்பளத்திற்கு வேலை செய்ய வேண்டிய சூழலில் உள்ளார்கள். எனினும் கல்வி வாய்ப்பைப் பெற்ற பெண்களாக இருந்தால் கூட வேலை வாய்ப்பினை பெறுதல் என்பது மிகவும் சவாலான விடயமாகவே யாழ்ப்பாணத்தில் காணப்படுகின்றது.

வேலை வாய்ப்பற்று இருப்பதற்கான காரணங்கள் பற்றிப் பார்க்கும் போது பாதிக்கப்பட்ட பெண்கள் பல சவால்களை எதிர்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. தமது குழந்தைகளை பராமரிப்பதற்கு ஒருவர் இல்லாத நிலை, போதிய திறன்கள் இன்மை, பிரயாணம் செய்வதற்கான சைக்கிள் இன்மை, சமூகத் தொடர்புகள் இன்மை, கல்வியறிவு குறைந்த தன்மை, நவீன தொழினுட்ப அறிவின்மை, சில சந்தர்ப்பங்களில் நாட்கூலி பெறுதல்

தொடர்பான பாரபட்சங்கள், தமது பிள்ளைகளின் பாடசாலைக் கட்டணங்களை செலுத்த முடியாத நிலை என பலவாறான இன்னல்களை அனுபவித்து வருகின்றார்கள். இதனால் பிள்ளைகளின் கல்வி கூடுதலாகப் பாதிக்கின்றது. தனிநபர் ஒருவர் இத்தகைய பிரச்சினைகளில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்டதை ஒரே தடவையில் எதிர்நோக்குகின்றார். அத்துடன் இத்தகைய பிரச்சினைகள் எல் லாம் ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புபட்டவை. இவர்களில் சிலர் அடுத்தவேளை சாப்பாட்டினை எவ்வாறு தமது பிள்ளைகளுக்கு கொடுக்கலாம் என்ற நிலையில் காணப்படுகின்றார்கள். இதனால் தமது நாளாந்த வாழ்க்கையை மிகவும் சிரமத் துடன் கழிக்கின்றார்கள். இத்தகைய பிரச்சினைகளை அனேகமானவர்கள் அமைதியாக தமது விதி எனத்தாங்கிக் கொள்கின்றார்கள். இதனால் பாதிப்புக்குள்ளான பெண்கள் பலர் மன்றத்தியான பிரச்சினைகளுக்கு முகங்கொடுக்கின்றார்கள்.

உளார்தியான பிரச்சினைகள்

பொருளாதாரப் பிரச்சினைக்கு மேலதிகமாக இத்தகைய பெண்கள் உளார்தியான மற்றும் உணர்வு ரீதியான பிரச்சினைகளைக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். வருமான மீட்டுபவர் மற்றும் பாதுகாவலர் என்ற அடிப்படையில் கணவனின் இறப் பானது உளார்தியான பிரச்சினைகளைத் தோற்றுவித்துள்ளது. அவையாவன மனச்சோர்வு, நெருக்கீடு, நெருக்கீட்டிற்குப் பிற்பட்ட மனவடு, தற்காலை எண்ணாம், மெய்யாட்டு முறைப்பாடு, பதகளிப்பு என்பன அவற்றில் சிலவாகும்.

கணவனின் இறப்பைத் தொடர்ந்து பெண்கள் வீட்டுவேலைகள் மற்றும் குடும்பத்துடன் தொடர்புடைய வெளிவேலைகளையும் செய்ய வேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளார்கள். அத்துடன் சமூகத்தால் ஒதுக்கப்படல், பிள்ளைகளைத் தனித்து வளர்த்தல், கல்வி கற்றிப்பதல் என சடுதியான மாற்றங்களை ஏற்க வேண்டிய நிலையினால் அவர்களுக்கு உளார்தியான பிரச்சினைகள் ஏற்படுகின்றன.

சமூகத்தின் பார்வை

கணவனை இழந்த பெண் என்ற காரணத்தினால் எமது சமூகத் தில் பல சமூக கலாசார ரீதியான பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்கின்றார்கள். குறிப்பாக அவர்கள் மங்கல காரியங்களுக்கு முன்னிற்க முடியாதவர்கள் எனக் கருதப்படுகின்றனர். குறிப்பாக இத்தகைய பெண்கள் வாழ்க்கைக் காலம் முழுவதும் பல்வேறுபட்ட குடும்ப சமூக தளங்களில் பாரபட்சங்களுக்கும்

உட்படுத்தப்படுகின்றார்கள். எனினும் இத்தகைய கலாசார பிரச்சினைகள் அவர்களின் கல்வி மற்றும் பொருளாதார நிலையினைப் பொறுத்து மாறுபடுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. இந்தப் பெண்கள் கணவன் இல்லாமல் வாழுதல் என்பது தமது ‘பாதுகாப்பினை’ கேள்விக் குறியாக்கி உள்ளது எனக் கருதுகின்றார்கள். துமிழ் சமூகத்தில் கணவனை இழந்து பெண்கள் வாழ்க்கையை இழந்தவர்கள் எனக் கொண்டு அவர்கள் சமூகத்தில் இருந்தும் மங்கலகரமான நிகழ்வுகளில் இருந்தும் ஒதுக்கப்படுகின்றார்கள். குறிப்பாக சுபநிகழ்வுகளான திருமணம், பூஜை என்பவற்றிற்கு வருதலை அவர்களே தவிர்த்து வருகின்றார்கள்.

மாறுமணம்

கணவனை இழந்த பெண்கள் மங்கலகர மற்றவர்கள் என்றும் அவர்கள் தமது கணவனின் நினைவுகளுடனேயே வாழ வேண்டும் எனவும் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றார்கள். மறுமணம் என்பது சமூகத்தில் பிரச்சினையான விடயமாகவே இன்னமும் உள்ளது. பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில் பெண்கள் தாமாகவே மறுமணம் செய்ய விருப்பமில்லாத நிலையும் காணப்படுகின்றது. சட்டரீதியாக மறுமணமானது தடுக்கப்படாத போதும் சமூக ரீதியாக அவள் திருமணமாகாது இருக்க வேண்டும் என்றே எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

சட்ட ரீதியான பிரச்சினைகள்

யாழ்ப்பாணத்தைப் பொறுத்தவரை தேச வழைமச்சட்டம் அமுலில் உள்ளது. இதன் பிரகாரம் திருமணமான பெண் ஒருவர் தனது சொத்துகளை கணவரின் சம்மதத்துடனேயே விற்கலாம் அல்லது ஈடுவைக்கலாம். இதனால் அசையாச் சொத்துகளை விற்றல், ஈடுவைத்தல் என்பன கணவனை இழந்த இறப்புப் பத்திரம் பெறுவதற்கான காரியங்களை மேற்கொள்ளும் மனைவியருக்கு ஓர் பிரச்சினையாக உள்ளது.

யுத்தத்தினால் கணவனை இழந்த பெண்களது பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகள்

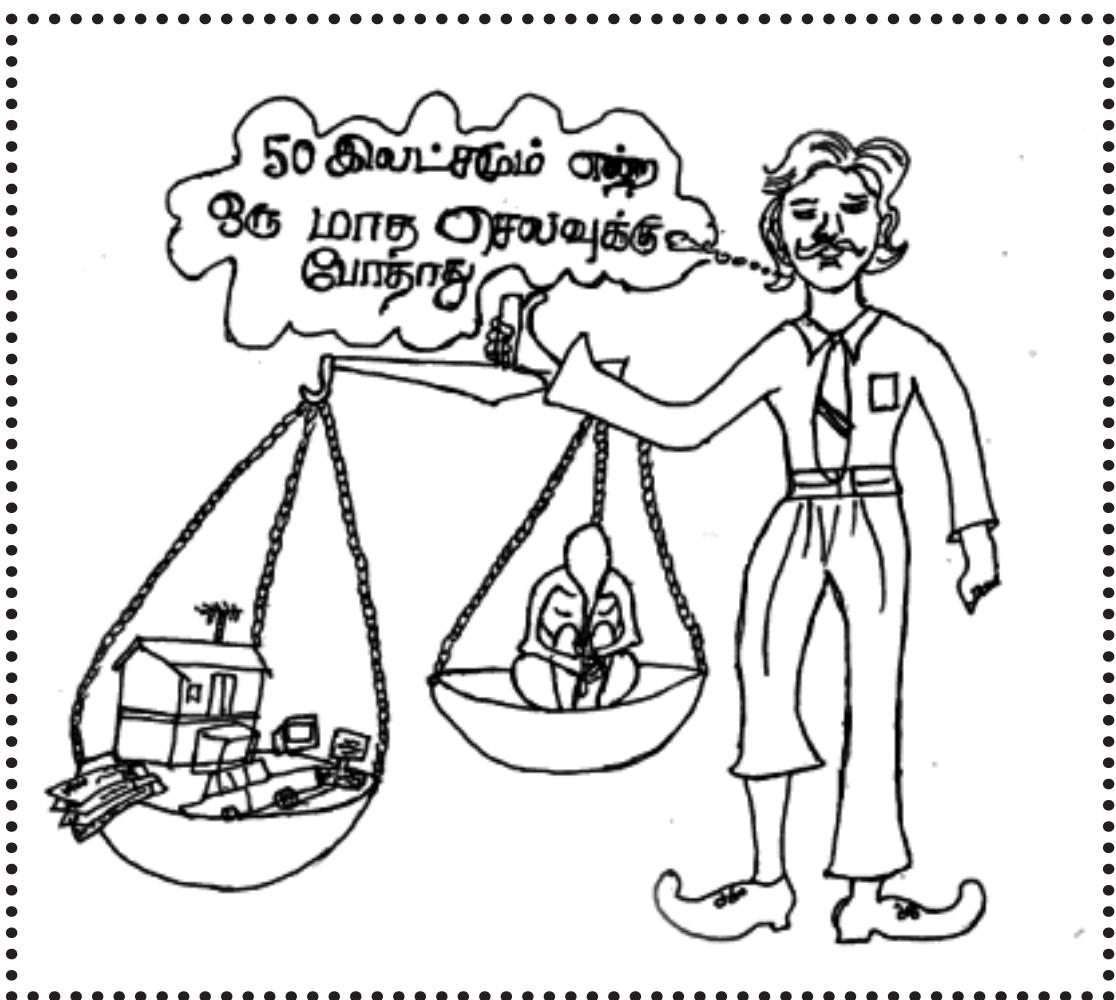
- விழிப்புணர் வினை ஏற்படுத்த வேண்டும் சமூகத்தில் பெண் தலைமைத்துவக் குடும்பங்கள் ஆதரவான முறையில் செயல்ப்படுத்தலின் அவசியத்தை எடுத்துக்கூறல் வேண்டும். சமூகப்பார்வை மாற்றத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

- நாளாந்தம் செலவழிக்கும் ஆடம்பரச்செலவில் ஒருபகுதியினை இவ்வாறான குடும்பங்களுக்கு கொடுப்பதற்கு சமூகம் முன் வருதலைத் தூண்டுதல் வேண்டும்
- பாரிய தொழில் சாலைகளை அமைத்து பெண்களுக்கான தொழில் வாய்ப்புகளை அதிகரிக்க வேண்டும்
- கணவனை இழந்த பெண்களைத் துன்புறுத்தும் கலாசாரப் பார்வையினை மறுசீரமைத்தல். உடம் கணவனை இழந்த பெண்கள் மங்கலகரமான நிகழ்வுகளில் பிரதான சடங்குகளில் பங்குகொள்வதற்கு தளம் அமைத்துக் கொடுத்தல்.
- கணவனை இழந்த பெண்கள் தொடர்பாக கொள்கை வகுப்பாளர்களுக்கு கூர் உணர்வினை ஏற்படுத்த வேண்டும்.
- வேலைசெய்யும் பெண் தலைமைத்துவக் குடும்பங்களுக்கான விசேட வசதி களை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தல். உதாரணமாக சிறுவர் பிராமிப்பு நிலையங்களை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தல்
- கிராமமட்ட அமைப்புகளை பயிற்சி வழங்குதல் மூலம் சமூக, குடும் பத் தளங் களில் பெண்தலைமைத்துவக் குடும்பங்கள் எதிர் கொள்ளும் பிரச்சினைகளைக் கையாளுதல்
- பால்நிலை தொடர்பான கூர் உணர்வுடன் கூடிய உளவளத்துணை நிலையங்களை ஆரம்பித்தல்
- ஊடகங்கள் மூலம் சரியான பிரச்சாரங்களை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் இறப்புப் பத்திரம் மற்றும் ஏனைய சட்ட நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வது தொடர்பான அறிவுறுத்தல்.
- இலவச சட்ட சேவை நிலையங்களை உருவாக்குவதுடன், அது தொடர்பான தகவல்கள் மக் களை சென் றடையக் கூடியதான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.
- மறுமணம் செய்தல் தொடர்பான சமூக ரீதியான பாதகமான எண்ணப்பாடுகளை நீக்க விழிப்புணர்வு நிகழ்வுகளை ஏற்பாடு செய்தல்
- தேசவழைமச் சட்டத்தில் உள்ள திருமணமான பெண்கள் தமது அசையாச் சொத்துகளை தமது கணவனின் சம்மதத்துடனேயே விற்கவோ அல்லது ஈடுவைக்கவோ வேண்டும் என்ற அம்சங்களை சட்ட மறுசீரமைப்பு மூலம் மாற்ற நடவடிக்கை எடுத்தல்.
- கணவனை இழந்த பெண்களுக்கான பொருளாதார சமூகப் பாதுகாப்பினை உறுதிப்படுத்தல். உதாரணமாக முறைசாரா தொழில்களில் ஓய்வுதியத்திட்டத்தினை விணைத்திறநுட்டன் நடைமுறைப்படுத்தல்.

யுத்தத்தினால் கணவனை இழந்த பெண்கள் பொருளாதார சமூக கலாசார உள்வியல் மற்றும் சட்டம் சார் பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்குகின்றார்கள். இத் தகைய பிரச்சினைகள் ஒவ்வொன்றும் ஏனையவற்றில் தாக்கத்தைத் ஏற்படுத்துகின்றன. பொதுவாக தமிழர்களுக்கு மற்றும் கணவனை இழந்த நிலையில் அவர்களது இரத்த உறவினர்கள் மற்றும் நண்பர்களினால் ஆறு தொடக்கம் ஒரு வருடத்திற்கு பொருளாதார மற்றும் குடும்ப ஆதரவு வழங்கப்படுதல் வழமையாகும். எனினும் தற்போதைய சூழ்நிலையில் இத்தகைய பெண்களுக்கு குடும்ப, சமூக தளங்களில் பொருளாதார மற்றும் உள்ளீர்யான ஆதரவு கிடைப்பது என்பது அருகிக் கொண்டுபோகும் போக்குக் காணப்படுகின்றது.

யுத்தத்தினால் கணவனை இழந்த பெண்களும் மனிதர்களே. ஏற்கனவே பல்வேறுபட்ட இறப்புகள், உடலை இழப்புகளினால் துன்பும் அவர்களை மேலும் பாரபட்சம் காட்டுதல் வெந்த புண்ணில் வேல் பாய்ச்சலுக்கு ஒப்பானது. இலங்கைப் பெண்கள் பட்டயத்தில் பிரிவு 15 சமூக மனப்பாங்குகளில் விதவைகள் கணவனை இழந்த பெண்கள் தனித்த பெண்கள் என்பவர்கள் தொடர்பான பாதகமான சமூக எதிர்பார்க்கையினை நீக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் எனக் கூறுகின்றது. இதற்கு அமைய கணவனை இழந்த பெண்களின் ஆரோக்கியமான வாழ்விற்கு வழி சமைத்துக் கொடுப்பதற்கு சமூக அலகில் அனைவரும் காத்திரமானதும் கனமானதுமான பங்களிப்பை வழங்குதல் வேண்டும்.

சந்தீரகலா

சொந்த மாவட்டத்திற்குள்ளேயே இடம்பெயர்ந்து அகற்றிகளாக வாழ்கின்ற மன்னார் முள்ளிக்குளாக் கிராம மக்கள்

Lன்னார் மாவட்டத்தில் உள்ள முள்ளிக்குளம் எனும் கிராமத்தில் வசித்த 800 குடும்பங்கள் வரையிலானோரை 2007 ஆம் ஆண்டு பலவந்தமாக இராணுவத்தினர் இடம்பெயரச் செய்துர்கள். இன்றுவரை அவர்களை அவர்களது கிராமத்திற்கு திரும்ப அழைக்கப்படாமலும் மீளக் குடியமர்த்தப்படாமலும் தற்காலிக இடங்களில் வாழ்கிறார்கள். இம்மக்களது தொழில் வளங்கள், வாழ்விடங்கள் பறிக்கப்பட்டோடு பொருளாதாரப் பற்றாக்குறை காரணமாக மற்றையோரில் தங்கி வாழ வேண்டியவர்களாகவும், இருப்பிடம் அற் றோராகவும் வாழ் கிறார்கள். உரிய பலதரப்பினிடத்தும் தமது மீள்க்குடியமர்தல் தொடர்பாக முறையிடப்பட்டும் இன்றுவரை அதற்கான தீர்வோ அல்லது வழிவகையோ செய்து கொடுக்கப்படாமல் காலம் கடத்தப்பட்டு வருகின்றது. இவ்வாறு இடம்பெயரச் செய்யப்பட்டோருக்கு அரசாங்கத்தால் தற்காலிக இருப்பிடங்கள் எதுவும் வழங்கப்படவில்லை. இவர்கள் தெரிந்தவர்கள் காணிகளில் தற்காலிக கொட்டில் களை அமைத்து வாழ் கிறார்கள். அரசாங்கத்தால் உலர் உணவு நிவாரணம் மட்டுமே வழங்கப்படுவதாக பாதிக்கப்படவர்கள் தெரிவித்தார்கள்.

இடம்பெயர்ந்து வாழ்கின்ற இம்மக்கள் எதிர் கொள்ளும் முக்கிய பிரச்சினையாக தொழில் வாய்ப்பு மற்றும் தொழில் வளங்கள் இல்லாத நிலை காணப்படுகின்றது.

தமது ஊரில் தாமே மீன் பிடி உபகரணங்களை வைத்துத் தொழில் செய்தவர்கள், இன்று கூலிக்குத் தொழில் தேடிச் செல்ல வேண்டிய நிரப்பந்தத்திற்கு உள்ளாகி உள்ளார்கள். பெண்கள் முன்பு செய்து வந்த சயதொழில் மற்றும் தொழில் வாய்ப்பை இழந்து வீடுகளில் வாழ வேண்டி உள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. கைத்தொழில் வளம் இல்லாது உள்ளது. கோழி வளர்ப்பில் சிலர் ஈடுபட்டதாகவும் அதுவும் வெள்ள அனர்த்தம் காரணமாக அழிவடைந்ததாகவும் தெரிவித்தனர். இதனால் இவர்களுக்கு மூன்று வேளை உணவிற்கான ஊதியம் இல்லாது போய்விட்டது. இலவசமாக யாராவது எதையாவது வழங்க மாட்டார்களா? என என்ன வைக்கும் சூழலிலேயே இடம்பெயர்ந்த பின்னர் இவர்கள் வாழ வேண்டி உள்ளது. தமது வாழ்விடத்திற்கான உரிமை பறிக்கப்பட்டது தொடர்பாகவும் நாளுக்கு நாள் தாம் அனுபவிக் கும் இன்னல்கள் தொடர்பாகவும் முள்ளிக்குளத்திலிருந்து இடம்பெயர்ந்து வாழ்கின்ற சில பெண்கள் கூறும்போது...

“எமது கிராமத்தின் பெயர் முள்ளிக்குளம். கிராம அலுவலர் பிரிவு – முசலி. பிரதேச செயலாளர் பிரிவு - சிலாவற்றுரை. எமது கிராமத்தை கடற்படையினர் அரசாங்கத்தின் உத்தரவின் படி வைத்திருக்கினம். மூன்று நாளில் திரும்ப எங்களை

எமது ஊருக்கு அனுப்புவதாகவே கூட்டி வந்தார்கள். நாங்களாக ஊருரை விட்டு எழும் பவில்லை. பலவந்தமாக எழுப்பப்பட்டோம். அங்கு சண்டை நடக்கவில்லை. ஆனால் பெரும்பாலான வீடுகள் உடைக்கப்பட்டு தரைமட்டமாக்கப்பட்டுள்ளன. கடற்படையே எமது வீடுகளை உடைத்துள்ளது. யுத்தம் இடம்பெற்ற இடத்தில் கூட மீள் குடியேற்றும் நடக்கிறது. ஆனால் யுத்தம் இடம்பெறாத இடத்தில் இன்னமும் மீள் குடியேற்றும் இடம் பெறவில்லை. சொந்த மாவட்டத்திலேயே அகதியாக வாழும். 2004 மீண்திருமியிப் போது எமது வீடுகளை வாழ்வோதயம் மற்றும் நியாப் கட்டித்தந்தது. அத்தோடு சேவா லங்கா கொடுத்த தற்காலிக வீடுகளும் உடைக்கப்பட்டுள்ளன. தேவாலயம், பாடசாலை, ப.நோ.கூ.சங்கம், ஆர்.ஐ.எஸ் என்பன உடைக்கப்படவில்லை. பெரும்பாலான வீடுகள் யுத்தம் நடைபெறாமலேயே எம்மை இடம்பெயரச் செய்த பின்னர் உடைக்கப்பட்டுள்ளன. அரசு எங்களைப் பாதுகாப்பதற்கும் பதிலாக நடுத் தெரிவில் நிறுத்தி உள்ளது. ஜனாதிபதி தேர்தல் காலத்தில் எமது வாக்குகளுக்காக மட்டும் ஒருமுறை எம்மை அழைத்துப் போய் தேவாலயத்தில் பிற்பகல் 4 மணிவரை இருத்தி

இடம்பெயர்ந்த முள்ளிக்குள மக்களுது தற்காலிகக் குழியிருப்புகள்

விட்டு எமது வீடுகளுக்கு செல்ல விடாது மீளக் கட்டுப்பாடாக அழைத்து வந்து விட்டனர்”.

“இன்னுமொரு பெண் கூறுகையில் எமது பகுதியை உயர்பாதுகாப்பு வலையம் எனச் சொல்கிறார்கள். பக்கத்துக் கிராமங்களில் அதாவது மறிச்சுக்கட்டி, பாலைக்குழி, கரடிக்குழி, முசலி, பூக்குளம் ஆகியவற்றில் வாழ்ந்த மக்களை மீளக் குடியமர்த்தி விட்டார்கள். அவர்களும் எம்மைப் போல இடம்பெயர்ந்து புத்தனம், மன்னார் போன்ற இடங்களில் இருந்தவர்கள். அவர்கள் போய் விவசாயம் செய்கிறார்கள். எம்மை இன்னமும் விடவில்லை. எப்போது விடுவார்கள் எனவும் தெரியாது. நாங்கள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், மன்னார் ஆயர், ஏ.ஐ.ஏ, பூ.என்.எச்.சீ.ஆர், அரசாங்கம் எனப் பலரிடமும்

அடிப்படை வசதியின்றி வாழும் முள்ளிக்குள மக்கள்

பெண்கள் நாங்கள்
அங்கிருக்கும் போது
கணவன்து உழைப்பை
மாத்திரம் நம்பவில்லை.
பிடித்த மீள்களை வலையில்
இருந்து தட்டி எடுக்கப்
போவோம். கருவாடு போட
மீன் வெட்டுவோம். இப்போ
அதெல்லாம் இல்லை. முன்பு
எங்களிடமே காசு இருக்கும்.
இப்போது எல்லாத்துக்கும்
ஆம்பிளையனை நம்ப
வேண்டி இருக்கு.

முறைப்பாடு செய்து விட்டோம். ஆனால் தழிழ்கள் என்ற காரணத்தாலோ என்னோ எம்மை மட்டும் அப்பகுதியில் இன்னும் விடவில்லை. இடையில் வேறு இடத்தில் குடியேற்றுவதாகச் சொல்கிறார்கள். எங்கு இருப்பதற்கு இடம் இல்லை. வழுமையில் உள்ளோம். நாம் தற்போது தற்காலிகமாகத் தங்கியுள்ள கிராமத்தில் உள்ளவர்களுக்கு இடைஞ்சலாகவே உள்ளோம். அவர்களுக்கும் எங்களுக்கும் பிரச்சினைகள் வருகிறது. பிள்ளைகள் சுதந்திரமாகத் திரிய முடியாதுள்ளது. ஏனெனில் நாம் இந்த ஊர்க்காரர்கள் இல்லை. எம்மை தமிழுடன் இணைப்பது அவர்கள் குறைவு. எமது பகுதியில் 200 குடும்பம் வரையில் உள்ளன. நாங்கள் அனைவரும் தமிழ் கத்தோலிக்கர்களே. விவசாயமும் கடற்றொழிலும் எமது வாழ்வாதாரத் தொழில்களாகும். எமது காணிகளை மன்னார் ஆயர் எமக்கு வழங்கினார். அரசு காணிகளும் உண்டு. தேவாலயத்துக்கு சொந்தமான காணிகளும் உண்டு. எமது கிராமத்தை

இலங்கைக் கடற்படையினரே தமது வசம் வைத்துள்ளார்கள். ஜனாதிபதியின் தேர்தல் காலத்தில் எமது காணிகளைப் பார்வையிட எம்மை அழைத்துச் சென்றார்கள். கோயில் ஒன்றில் இருத்தி எம்மை வைத்திருந்து விட்டு திருப்பி அனுப்பி விட்டார்கள். எமது வீட்டைப் பார்க்க அனுமதிக்கவில்லை”.

வேறொரு பெண் கூறுகையில் “எங்களுக்கு ஆயரால் கொடுக்கப்பட்ட காணிகளுக்கு கடிதம் வைச்சிருக்கிறும். அநேகமானவரிட்டை ஆவணங்கள் இருக்கு. நாங்கள் காலா காலமாக இருந்த காணிகளே அவை. எங்கடை ஊரை கடற்படை வைச்சிருந்தாலும் அதுக்கு காரணம் அரசாங் கமே. அரசாங் கமே அவையைள் இருத்தியிருக்குது. அரசாங்கம் சொன்னால் அவையைள் எங்கடை கிராமத்தை விட்டுப் போவார்கள். தங்கடை பாதுகாப்பை பலப்படுத்த ஊராக்களது காணிகளை அரசாங்கம் பிடிச்சு வைச்சிருக்கு. எங்கட காணிகளை அரசு எங்களுக்குத் திரும்பத் தரவேணும். பெண்கள் நாங்கள் அங்கிருக்கும் போது கணவனது உழைப்பை மாத்திரம் நம்பவில்லை. பிடித்த மீன்களை வலையில் இருந்து தட்டி எடுக்கப் போவோம். கருவாடு போட மீன் வெட்டுவோம். இப்போ அதெல்லாம் இல்லை. முன்பு எங்களிடமே காச இருக்கும். இப்போது எல்லாத்துக்கும் ஆம்பிளையைள் நம்ப வேண்டி இருக்கு. அவர்கள் கூலிக்கு மீன் பிடிக்கப் போவதால் ஒரு நாளைக்கு 100 ரூபா மட்டுமே வருகிறது. எங்கடை ஊரில் இருக்கும் போது உணவுப் பஞ்சம் இல்லை. தற்போது விலைவாசி அதிகம் பொருட்களை வேண்டப் பணம் வேணும். எல்லாம் காச கொடுத்தே வாங்க வேணும். எங்கட ஊரெண்டால் நாங்களே எங்களுக்கு மீன் பிடிப்பதால் சாப்பாட்டுக்குக் குறைவில்லை. இப்ப விலைக்குத்தான் மீன் வாங்க வேணும். அங்கு இருக்கும் போது எங்கடை தேவையை நாமே பூர்த்தி செய்தும். வருமானம் அதிகமாக வாற இடம். இப்ப அதெல்லாத்தையும் கடற்படையே அனுபவிக்கிறார்கள்.

அழப்பை வரதிப்பிற்கு வாழும் முனிக்குள மக்கள்

அரசு சொன்னால் மாத்திரமே அவர்கள் போவார்கள். நாங்கள் இடம்பெயர்ந்து வரும் போது உடுபு மட்டுமே எடுத்து வந்தம். மீன்பிடி உபகரணங்கள் எதையும் எடுக்கவில்லை. இப்போது வாழுகிற ஊரில் அந்த ஊர்க்காரர்களுக்குப் பயந்து அகதி என்ற பெயரோடு சொந்த மாவட்டத்திலேயே வாழுறும். எங்கடை ஊர் அதிகம் தூரமில்லை. ஆண்கள் இடம்பெயர்ந்து வந்த பிறகு மதுபாவனைக்கு அதிகம் அடிமையாகி விட்டார்கள். முன்பு ஏதாவது ஒரு விசேஷம் என்றால் மாத்திரமே குடிப்பார்கள். இப்போது உழைப்பதில் குடித்து விட்டுத்தான் சாப்பாட்டுக்குத் தாறார்கள். பெண்களுக்கு வருமானம் தேட வழியில்லை. நாளாந்தம் சண்டை வருகிறது. விட்டு வன்முறை அதிகம் வருகிறது. இனிவாற சந்ததி பற்றிக் கவலையாக இருக்குது. எங்கடை ஊரில் இருக்கும் போது இப்படி எதுவும் நடந்ததில்லை”.

வட பகுதியில் பெரும்பாலான காணிகள் தொழில் வளங்கள் பொது மக்களது சொத் துகள் இராணுவத்திடமும் கடற்படையினரிடமும் இருக்கிறது. இதனால் பலரது தொழில் வளங்கள் அநியாயமாகப் பாதிப்படவது தெரிந்ததே. வருமானம் இன்றி பல குடும்பங்கள் வடக்குக் கிழக்குப் பகுதியில் திண்டாடுவதற்கு இதுவே முக்கிய காரணமாக இன்று காணப்படுகின்றது. யுத்தம் நிறைவடைந்த பின்னர் கூட பாதுகாப்புக் கெடுபிடிகளால் மக்கள் இயல்பாக வாழும் தொழில் செய்யவும் முடியாத நிலை தொடர்ந்த வண்ணம் உள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. வடபகுதியில் இராணுவம் தங்களது முகாம்களை அமைப்பதற்கு பொதுசனங்களது காணி, வீடுகளையே பயன்படுத்துகிறது. இதனாலேயே வடபகுதியில் காணிப்பிரச்சினை அதிகமாக இருக்கின்றது. தமது சொந்த வீட்டில் இராணுவத்தினர் இருப்பதால் வாடகைக்கு வீடு தேடித் திரியும் மக்கள் பலரை வடபகுதியில் அதிகமாக காணலாம். அத்துமீறிப் பல வீடுகளை இராணுவத்தினர் தமது முகாமாகக் கொண்டிருப்பது ஒருவரது வாழ்தலுக்கான உரிமையைப் பறிப்பதாகவே அமைகின்றது.

நாங்கள் இங்களில் போதுமானவாக வரதிப்பிற்கு நிலை

சொந்த இடத்தை விட்டு வெளியேறிய சோகம் பற்றி மற்றுமொரு பெண் கூறுகையில் “வடபகுதியில் நடந்த சண்டை காரணமாகவே இந்தக் காணிப் பிரச்சினை வந்தது. இப்ப சண்டை முடிஞ்சு 2 வருசம் ஆச்சு. ஆனால் எங்களை சொந்த இடத்துக்கு போக விடாமல் அரசாங்கம் தடுத்து வைச்சிருக்கு. யுத்தம் நடந்த காலம் போலவே இப்பவும் நாங்கள் அகதியாக இருக்கிறும். அரசாங்கம், கடற்படை தங்கடை தேவைக்காக எங்கடை கிராமத்தை எடுத்திருக்கிறது. இந்தப் பிரச்சினையால் நாளாந்தம் வறுமை... சாப்பாட்டுப் பிரச்சினை எல்லாம் இருக்கு. இதால் பெண்கள் தான் அதிகம் கஷ்டப்படுகிறும். அகதிகள் தினத்தை இந்த வருடமும் ஆடி 20ஆம் திகதி கொண்டாடி நோம். U.N.H.C.R நடாத்தியது. நாங்கள் எல்லோரும் அன்று எமது ஊரை நினைத்து அழுதோம். நிகழ்ச்சிகள் செய்தோம். எங்கடை பிள்ளைகள் செய்தார்கள்.”

இடம்பெயரச் செய்யப்பட்ட இம்மக்களில் சிலர் இந்தியாவிற்குப் போயுள்ளார்கள் என உறவினர்கள் தெரிவித்தார்கள். ஏனையோர் வெளி மாவட்டங்களிலும் வாழ்கிறார்கள். ஆனால் குறிப்பிடத்தக்க மக்கள் இன்னமும் மன்னார் மாவட்டத்தில் தெரிந்தோரது காணிகளில் கொட்டில்களில் வாழ் கிறார்கள். இடநெருக்கடி, மலசலகூட வசதிகள் பற்றாக்குறை, குடிநீர் மற்றும் கிணறு வசதிகள் என்பன பொதுவானவையாக இருப்பதால் சிரமத்தை எதிர் கொள்கிறார்கள். மின்சார வசதி இல்லை. பிள்ளைகளின் கல்வியில் பின்னடைவு என்பவற்றை இவர்கள் நாளாந்தம் அனுபவி கி ன் றனர். இதனால் இவர்களது பெரு விருப்பாகத் தாம் தமது சொந்த இடத்திற்குத் திரும்ப வேண்டும் என்பதாகவே இருக்கின்றது. யுத்தம் இடம் பெற்ற பகுதிகளில் கூட மீளத் திரும்பல் இடம் பெறுகின்ற வேளையில் யுத்தம் இடம் பெறாத பகுதியாகிய முள்ளிக் குளம் யுத்தத்தின் கோரத்தைத் தாங்கி இன்னமும் மீட் சியடையாது இருக்கின்றமை வேதனைக்குரிய விடயமாகும்.

குகந்தி குணச்சந்திரன்

உயில்கள் அல்ல உயிர்கள்

எனக்கும் உனக்கும்
உள்ள உறவு
கடதாசியில் எழுதப்பட்டுள்ளதாக
நீ நினைக்கலாம்
உண்மை எதுவாக இருப்பினும்
கடதாசிகள்
பலமானவை உனக்கு
எனது ஓராயிரம் உணர்வுகளை விட

கந்தல்களைக் கட்டிக் கொண்டு
அருவருப்பில்
அல்லாடும்
என் உணர்வுகள்
சாக்கடைக்குள் புரஞம்
பூச் சிகள் தாபம் உனக்கும்
புரியாதவை

உனக்கு உள்ளது போல
உரிமைகள் எனக்கும் உண்டு
ஏனையில்
நான்
மானிடப் பெண்ணாகப்
பிறந்திருக்கிறேன்
எனக்கும் உனக்கும் இடையில்
உள்ளது
ஓர் ஒப்பந்தம் மட்டுமே
என் உயிருக்கான
உயிலல்ல

சல்பீகா
நன்றி - உருதூப் பேசும் உள்ளனம்

<http://www.international.ucl.ac.uk/article.asp?parentid=21403>

வின் ஞானம் வளர வளர புதுப் புதுக் அறிமுகம் செய்கின்றனர். மனிதனின் நாகர்கம் பல்வேறு துறைகளில் வீறுநடைபோடுகிறது. குழந்தைகள், சிறுவர்களின் திறமைகள் கணக்கிட முடியாத அளவிற்கு முன்னேற்வரும் இக்காலக்டத்தில் மகிழ்ச்சி எங்கே உள்ளது எனத் தேட வேண்டிய அளவிற்கு குடும்பங்கள் மாறிக்கொண்டு செல்வது கவலை தருகிறது.

திருமணம் என்பது ஆண்-பெண் இருவருக்கிடையில் செய்யப் படும் ஒப்பந்தமே எனலாம். இவ்வொப்பந்தத்தினை சிலர் சந்தோசமாகவும் பலர் பல நெருக்கடிக்கு மத்தியிலும் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். மகிழ்வு என்பது தனியே ஆணுடைய கையிலோ அல்லது பெண்ணுடைய கையிலோ இல்லை. இதனை இருவரும் அமைத்துக் கொள்ளவோ அல்லது தேடிக்கொள்ளவோ வேண்டும். இப்போது நாம் எங்கு பார்த்தாலும் விவாசுத்துப்பெற்ற குடும்பங்கள், பிரிந்து வாழும் குடும்பங்கள் எனப் பல குடும்பங்களைப் பல நிலைகளில் காண்கின்றோம். இதற்குக் காரணம் யார்? என்ற கேள்வியை நாம் கேட்டால் ஆண் பெண்ணையும் பெண் ஆணையும் சாடுகின்றனர். இதற்கு மேலாக சமூகமோ குடும்பத்திற்கு ஆகாதவள், கணவனுக்கு அடங்காதவள், நடத்தை கெட்டவள், வாயாடி, பொறுமையில்லாதவள் எனப் பெண்களையே பல்வேறு வகையில் குற்றும் சாட்டுகிறது. இதற்கு காரணம் என்ன என்று ஆராய்து பார்ப்போமானால் காலம் காலமாக எம்முன்னோர் வாழ்ந்த வாழ்க்கை முறை, மதங்கள், இதிகாசங் கள் வரலாறு கள் பெண் களை ஒருவரையறைக்குள் சித்தரித்துக்காட்டும் நிலையிமே எனலாம். நாம் எவ்வளவு காலம் இதைப் பற்றியே பேசிக் கொண்டிருக்கப் போகிறோம்? காலத்தின் தேவை தான் என்ன? இதிகாசத்திலும், வரலாற்றிலும் மத்தியில் சித்தரிக்கப்பட்ட வாழ்க்கை முறையா தற்போது உள்ளது? என்பது போன்ற விடயங்களை மீஸ்பரிசீலனை செய்ய வேண்டும்.

எங்கே உரிமைக்கெதிராக நெருக்கடி கொடுக்கப்படுமோ அங்கே வன்முறை வெடிக்கும். குடும்பங்களில் சண்டை சச்சரவு ஏற்படும் போது எம்முள் எத்தனை ஓர் இருந்து பிரச் சி னை களை ஆராய் து தீர் ப் பதற் கு

மகிழ்ச்சியான குடும்பங்கள் எங்கே?

திருமணம் என்பது ஆண்-பெண் இருவருக்கிடையில் செய்யப்படும் ஒப்பந்தமே எனலாம்.
இவ்வொப்பந்தத்தினை சிலர் சந்தோசமாகவும் பலர் பல நெருக்கடிக்கு மத்தியிலும் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். மகிழ்வு என்பது தனியே ஆணுடைய கையிலோ அல்லது பெண்ணுடைய கையிலோ இல்லை. இதனை இருவரும் அமைத்துக் கொள்ளவோ அல்லது தேடிக்கொள்ளவோ வேண்டும். இப்போது நாம் எங்கு பார்த்தாலும் விவாசுத்துப்பெற்ற குடும்பங்கள், பிரிந்து வாழும் குடும்பங்கள் எனப் பல குடும்பங்களைப் பல நிலைகளில் காண்கின்றோம். இதற்குக் காரணம் யார்? என்ற கேள்வியை நாம் கேட்டால் ஆண் பெண்ணையும் பெண் ஆணையும் சாடுகின்றனர். இதற்கு மேலாக சமூகமோ குடும்பத்திற்கு ஆகாதவள், கணவனுக்கு அடங்காதவள், நடத்தை கெட்டவள், வாயாடி, பொறுமையில்லாதவள் எனப் பெண்களையே பல்வேறு வகையில் குற்றும் சாட்டுகிறது. இதற்கு காரணம் என்ன என்று ஆராய்து பார்ப்போமானால் காலம் காலமாக எம்முன்னோர் வாழ்ந்த வாழ்க்கை முறை, மதங்கள், இதிகாசங் கள் வரலாறு கள் பெண் களை ஒருவரையறைக்குள் சித்தரித்துக்காட்டும் நிலையிமே எனலாம். நாம் எவ்வளவு காலம் இதைப் பற்றியே பேசிக் கொண்டிருக்கப் போகிறோம்? காலத்தின் தேவை தான் என்ன? இதிகாசத்திலும், வரலாற்றிலும் மத்தியில் சித்தரிக்கப்பட்ட வாழ்க்கை முறையா தற்போது உள்ளது? என்பது போன்ற விடயங்களை மீஸ்பரிசீலனை செய்ய வேண்டும்.

முயற்சிக்கின்றோம். இருவருக்குள்ளும் பிரச்சினை கடுமையாக முற்றும் போது எமது சமூகத்தில் பிரச்சினையை பார்ப்பசமின்றி தீர்த்து வைக்கக்கூடிய, ஆலோசனை வழங் கக்கூடிய உள்ள துணையாளர் களை நாடுவது பிழையல் வ. பிரச்சினைகளை தீர்க்காது நாளாந்தும் சண்டையிடுவது குடும்பத்திலுள்ள பிள்ளைகளை மாத்திரமல்ல குறிப் பிட்ட குடும்பத்திலுள்ள ஒட்டுமொத்த அங்கத்தவர்களையும் பாதிக்கின்றது. இந்நிலை தொற்று வியாதிபோன்று சமூகத்தை மறைமுகமாகத் தாக்குவதுடன் இது ஒரு நாட்டின் அபிவிருத்தியையும்

பாதிக்கின்றது. பிரச்சினைகளுடன் இருக்கும் ஒருவர் தனது காலம், நேரம் இவையனைத்தையும் குறிப்பிட்ட பிரச்சினைகளிலேயே செலவிடுவார். குடும்பத்தின், சமூகத்தின் ஆக்கபூர்வமான முன்னேற்றகரமான செயற்பாடு பற்றிச் சிந்திப்பதற்கு மூலம் இடம்கொடுக்காது இருக்கும். இதன் நிமிர்த்தம் குழந்தைகளும் வன்முறையான குழந்தைகளாகவே உருவாக்கப்படுவதுடன், வன்முறை செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுவதற்கே வாய்ப்புகள் அதிகமாக இருக்கும். ஆகவேதான், குடும்பத்திலோ அல்லது சமூகத்திலோ ஆனும் பெண்ணும் சமெனன்ற கொள்கைபுடனும், சம பங்கேற்புடனும் வாழ்தலின் அவசியம்

உணர்ப்படுள்ளதால், பாடசாலைக் கல்வியிலும், அரசு அரசசார்பற்றி திட்டங்களிலும் பால்நிலை சமத்துவம் தொடர்பான திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டு நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்றன. மனித உரிமையானது பால் நிதியாக ஆண்பெண் இருவரும் சமம் என்பதையே வலியுறுத்துகின்றது. இவ்வாறான சமத்துவம் தொடர்பாக எத்தனை திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டாலும் சமூகத்தின் மனப்பாங்கு, மனநிலை மாற வேண்டியது அவசியமானதொன்றாகும்.

கு. மகாலட்சுமி

வேந்தன நூறு பெண் வார்வோ

http://aspirationalm.com/images/offices/women/s21_sad_woman_facing

வேதனை தான் பெண் வாழ்வின் முகவரியா?
சோதனை தான் இவள் வாழ்வின் சாதனையா?
சொந்த வாழ்வில் கூட - இன்பம் காணாத
நிலையே இன்று பல தருணங்களில்.....

கடந்து வந்த பாதை ஓரத்தில் - இவள்
முடக்கப்பட்டு அடிமையாய்க் கிடந்தாள்
தொடரும் பாதையாவது வெளிச்சமாகும்
என்றாலோ
அதுவும் கைக்கடாமல் போய்விடுமோ?

இந்த அவலம் இன்று நேற்றல்ல
பல காலமாய்...
பெண்ணின் விடுதலை வாழ்வு
கனவாய் இல்லாது
நிஜமாய் மாறிட
துணிவோம் இன்றே....

S.அனோஜா

பல நிறத்துக் கழுதுகள்

எம்மைச் சுற்றி
கட்டமைக்கப்பட்ட
முட்கம்பி வேலிக்குள்
அடைக்கப்பட்டு
சுதந்திரம்
கொடுக்கப்பட்டவர்கள்
நாங்கள்...

அதற்குள்ளோ
திட்டமிட்டு
வட்டமிட்டு
குரோத்துடன்
கொத்தும்
பச்சைக் கழுகுகள்...

இரத்தவெறியுடன்
அலைபாய்ந்தவாறே...
இரவு பகல் பாராது
சுற்றிச் சுழன்று
தனிமை
வெறுமை
வறுமை
இருள்மை
கொடுமை
இவற்றை
மட்டுமே அனுபவிக்கும்
எம்மவர்களை
சிறுமைப்படுத்தும்
காக்கி நிறக் கழுகுகள்...

பறந்து வந்த
வேகத்தில்
கறப்பு நிறக் கழுகுகளோ
மீண்டும் எழுந்து
விரைந்தோடிப் போய்
பாதுகாப்பாக
பதுங்குகின்றன
நீல நிறக்
கழுகுகளிடம்...

இதெலியல்லாம்
கண்டும் காணாமல்
சுதந்திரக் காற்றில்
கழுல்வதாகச் சொல்லும்
சந்தர்ப்பவாதக் கழுகுகளோ
இன்னொரு புறத்தில்...

இத்தனை வகையான
பல நிறத்துக் கழுகுக் கூட்டத்திடையே
சாதாரண பெண்கள் ~ நாங்கள்
முட்டி மோதி
தட்டுத் தட்டுமாறி
அன்று தொடக்கம் இன்றுவரை
பெண்களாகவே...

குகா

© www.tobinphoto.com

இன்றைய காலகட்டத்தில் குடும்பத்தில் ஆண்பெண் இருவருமே உழைத்தால் அன்றி குடும்பத்தைக் கொண்டு நடத்த முடியாத குழல் காணப்படுகின்றது. தேவைகளின் அதிகரிப்பிற்கு ஏற்றவாறு வருமானத்தைப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டிய அவசியமும் தேவையும் ஆண்-பெண் இருவருக்கும் குடும்பத்தில் இன்றியமையாததாகவிட்டது. இதனால் குடும்பங்களில் பெண் கள் அதிகாவான பிரச்சினைகளுக்கு முகங் கொடுக்கின்றனர். எமது நாட்டில் யுத்தம் என்பது இன், மொழி பேதமின்றி அனைவரையும் பாதித்துள்ளது. யுத்தத்தின் பின்னர் தற்போது நிலவுகளின் வன்முறைக் கலாசாரம் மீண்டும் மக்களுக்கு பல தொல்லைகளைக் கொடுத்து வருகின்றது. ஆயுத கலாசாரம் மற்றும் வன்முறைகள் மற்றும் பாலியல் பலாத்காரம் என்பன அவர்களது சுயாதீனமான நடமாட்டத்தை இல்லாத செய்கிறது. வீடுகளில் கூட பெண்கள் நிம்மதியின்றியே வாழ வேண்டிய அச்சமான நிலையே தற்காலத்தில் நிலவி வருகிறது.

<http://southasia.oneworld.net/globalheadlines/a-women2019s-face-remains-the-picture-of-poverty>

தற்போது நமது நாட்டில் வேகமாக வீழ்ச்சியடைந்து வரும் பொருளாதாரம் காரணமாக இலங்கை வாழ மக்கள் அனைவருமே நேரடியான தாக்கத்திற்கு உள்ளாக்கப்படுகிறார்கள். பொருட்களின் நாளாந்த விலைவாசி உயர்வு காரணமாகத் தமது வருவாயைக் கொண்டு அடிப்படைத் தேவைகளைக் கூடப் பூர்த்தி செய்ய முடியாத நிலையில் நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். வறுமைக் கோட்டுக்குட்பட்ட மற்றும் நடுத்தட்டு மக்கள் தமது வருவாயைக் கொண்டு போதியளவில் மூன்று வேளாயும் உண்ண முடியாத நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளனர். எமது நாட்டின் முக்கிய உணவுப் பொருட்களான அரிசி, சீனி, மா, பால்மா, பருப்பு என் பன நாளுக்கு நாள் விலையேற்றப்படுகின்றன.

பொருளாதார நெருக்கடியும் பெண்களும்

மேற்கூறப்பட்ட விலையதிகரிப்பிற்கு எமது நாட்டில் முக்கிய காரணமாக இருப்பது இனப்பிரச்சினையும் அதனோடு தொடர்புட்ட போர்ச் குழலுமே என முன்பு கூறப்பட்டது. ஆனால் இன்று யுத்தம் நிலைவடைந்த பின்னர் கூட தொழில் வாய்ப்பின்றியும் போதிய ஊதியம் இன்றியும் வாழ வேண்டிய அவல நிலை காணப்படுகிறது. மிக வேகமாக முன்னேறிவரும் விலையேற்றத்தின் காரணமாக உள்ளூர் உற்பத்திகள் கூட விலையேற்றப்பட்டுள்ளன. சர்வதேச சந்தையில் கோதுமை மா விலையேற்றம் காரணமாக தோட்டத் தொழிலாளர்கள் கோதுமை மா உணவு வகைகளைக் குறைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என அரசு வேண்டுகோள் விடுத்தது. ஆனால் தற்போது கோதுமை மாவை விட அரிசி, அரிசிமா, தேங்காய் போன்ற உள்ளூர் உற்பத்திகள் விலையேற்றப்பட்டுவிட்டன. இந்திலையில் ஏற்கனவே அடிப்படை வசதிகளின்றி கையேந்தி நிற்கும் நாளாந்த வருமானம் பெற்று வாழ்கின்ற வறுமைப்பட்ட மக்கள், தோட்டத் தொழிலாளர்கள் பெரிதும் பாதிப்படுத்துகின்றனர். அரசு பொருட்களின் விலையை அதிகரிக்கும் அதே வேளை வருமானத்தை அதிகரிக்க கும் எந்த நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொள்வதில் அக்கறை காட்டவில்லை. மானியம், நிவாரணம் என்ற வாக்குறுதிகள் வெறும் வாய்ப் பேச்சாக மட்டுமே நிலவி வருகின்றன.

உழைப்பிற்கேற்று ஊதியம் வழங்கப்படாது, விலைவாசி உயர்வுடன் போராடுகின்ற குடும்பங்களில் வன்முறைச் சம்பவங்கள் அதிகளவில் இடம்பெற்று வருகின்றன. நாட்டின் ஏனைய துறைகளில் தொழில் புரிகின்ற தொழிலாளர்களைப் போல தங்களுக்கும் சம்பள உயர்வும் அடிப்படைத் தேவைகளும் நிலைவேற்றித் தரப்பட வேண்டுமென பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்கள் நாளாந்தம் குரல் கொடுத்து வருகின்றனர். எமது

நாட்டின் வருமானத்தைப் பெற்றுத் தருகின்ற முக்கிய தொழிலான ஏற்றுமதி உற்பத்தி தொடர்பான தேவிலை உற்பத் தியுடன் தொடர்புபட்ட இம் மக்களின் கோரிக்கைகள் நியாயமானதே. ஏனெனில் அரசதுறை சார்ந்த ஊழியர்களுக்கு ஒரளவு தேவைகளை நிறைவேற்றக் கூடிய வேதனம் வழங்கப்படுகிறது. தனியார் துறைத் தொழிலாளர்களுக்கு அதிகப்பட்சமாக இருபது வீதமான சம்பள உயர்வை வழங்க வேண்டுமென அரசு பரிந்துரை செய்கிறது. ஆகவே இவ்வாறான பிரிவுகள் தவிர்ந்த தொழிலாளர்கள் நிலையை கவனத்தில் கொள்ளல் வேண்டும்.

மேற்கூறப்பட்ட பொருளாதாரத்தின் வீழ்ச்சி, இடப்பெயர்வு, ஆயுதக் கலாசாரம் போன்றவற்றின் காரணமாக குடும்பங்களில் பெண் கள் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கும் இன்னைகளை எளிதில் கூறிவிட முடியாது. ஒவ்வொரு நிகழ்வுகளின் பின்னணியிலும் பாதிப்புக்காளாகின்ற அங்கத்தவர்களாக பெண் களே இடம்பெறுகின்றனர். விலைவாசி அதிகரிப்பின் காரணமாக சமூகத்தில் நிகழ்கின்ற கொலை, களவு சாதாரண விடயமாக மாறி விட்டது. ஆயுதக் கலாசாரத்தின் பின்புலத்தில் நடந்தேறுமின்ற கடத்தல்கள், கப்பம் கோருதல் போன்ற நிகழ்ச்சிகள் ஒவ்வொன்றிலும் தமது குடும்ப உறுப்பினர்களை இழந்து பாதிக்கப்படுகின்ற அனாதரவான நிலை அதிகமாகப் பெண்களுக்கே ஏற்படுகிறது. கணவன் அல்லது மகனது வருவாயை நம்பி வாழ்கின்ற ஒரு பெண் அவர்களை இழக்கின்ற போது பொருளாதார நெருக்கடிக்குள் சிக்கித் தவிக்கின்றார். அதேநேரம் அவ்வாறான ஒருவர் சந்தேகத்தின் பேரில் கைது செய்யப்படும் போது அவரின் நாளாந்தத் தொழில், குடியிருப்பு வசதி, குழந்தைகளின் எதிர்காலம் என்பன இல்லாமல் போகின்றது. இவற்றோடு மனித உரிமை மீறல்கள் பெண்களுக்கெதிரான வன்முறைகள் அதிகரித்துக் கொண்டே செல்கின்றன. மனித உரிமைகள் பற்றியும், மனித உயிரின் பெறுமதி பற்றியும் பேசப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் இச்சூழலில் எத்தனை பெண்களின் கணவன்மார்கள் காணாமல் போய் சடலமாக

மீட்கப்பட்டுள்ளனர். இதனால் பாதிக்கப்பட்ட பெண்ணிற்கும் அவளது குழந்தைகளுக்கும் யார் பாதுகாப்புக் கொடுப்பது? அவளது குடும்பத்திற்கு யார் வருமானத்தைப் பெற்றுக் கொடுப்பது? நாளாந்த சமூகங்களில் இடம்பெறுகின்ற இவ்வாறான நிகழ்வுகள் ஒவ்வொன்றும் பெண்களது வாழ்வாதார உரிமைகளைப் பறித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. இவற்றிற்கான காரணங்கள் சரியாகக் கூறப்படாததோடு போதிய சாட்சிகள் இல்லாமையாலும் அரசியற் செல்வாக்கின் காரணமாகவும் உண்மைத் தன்மை வெளி வருவதீல்லை. இனந்தெரியாதோரால் கொலை செய்யப்பட்டார் என்றோ அல்லது கடத் தப்பட்டார் என்ற வார்த்தைகளோடு வழக்குகள் மூடப்படுகின்றன. இவ்வாறான சம்பவங்களின் பெறுபேறுகள் உயிரிழவோடு மட்டும் நின்று விடாது கணவன் மார்க்களை இழந்து பெண்கள் குழந்தைகளோடு தனித்து வாழ்கின்ற அவலத்தைத் தோற்றுவிக்கின்றது. மேலும் வன்முறைகள் தற்போது ஆண், பெண் இருவரையும் பால், வயது வித தீயாசமின்றி பாதித்து வருகின்றமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

மனித உரிமைகள் பற்றியும், மனித உயிரின் பெறுமதி பற்றியும் பேசப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் இச்சூழலில் எத்தனை பெண்களின் கணவன்மார்கள் காணாமல் போய் சடலமாக மீட்கப்பட்டுள்ளனர்.
இதனால் பாதிக்கப்பட்ட பெண்ணிற்கும் அவளது குழந்தைகளுக்கும் யார் பாதுகாப்புக் கொடுப்பது? அவளது குடும்பத்திற்கு யார் வருமானத்தைப் பெற்றுக் கொடுப்பது? நாளாந்த சமூகங்களில் இடம்பெறுகின்ற இவ்வாறான நிகழ்வுகள் ஒவ்வொன்றும் பெண்களது வாழ்வாதார உரிமைகளைப் பறித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. இவற்றிற்கான காரணங்கள் சரியாகக் கூறப்படாததோடு போதிய சாட்சிகள் இல்லாமையாலும் அரசியற் செல்வாக்கின் காரணமாகவும் உண்மைத் தன்மை வெளி வருவதீல்லை. இனந்தெரியாதோரால் கொலை செய்யப்பட்டார் என்றோ அல்லது கடத் தப்பட்டார் என்ற வார்த்தைகளோடு வழக்குகள் மூடப்படுகின்றன. இவ்வாறான சம்பவங்களின் பெறுபேறுகள் உயிரிழவோடு மட்டும் நின்று விடாது கணவன் மார்க்களை இழந்து பெண்கள் குழந்தைகளோடு தனித்து வாழ்கின்ற அவலத்தைத் தோற்றுவிக்கின்றது. மேலும் வன்முறைகள் தற்போது ஆண், பெண் இருவரையும் பால், வயது வித தீயாசமின்றி பாதித்து வருகின்றமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

மேற்கூறப்பட்ட பொருளாதார வீழ்ச்சி, மனித உரிமை மீறல்கள், காணாமல் போதல், கடத்தல் மற்றும் பாலியல் பலாத்காரம் போன்ற அனைத்து வன்முறைகளை இழந்து பல குடும்பங்களில் பெண் களை துன் பாங்களை அனுபவித்து வருகின்றனர். யுத்தத்தின் கோரப் பிடியிலே சிக்குண்ட அப்பாவிப் பொது மக்களின் உயிர்கள், உடமைகள், சொத்துகள் அழிவடைந்ததோடு அதே நேரம் மனிதப் படுகொலைகள் பல பகுதிகளிலும் சாதாரணமாக இனமத பேதமின்றி நிகழ்ந்து கொண்டுதான் இருக்கின்றன. இவற்றிற்கான

தீர்வுகள் இதுவரையில் முன்வைக்கப்படவில்லை.

காரணங்களும் அலசி ஆராயப்படுவது குறைவாகவே

உள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

அழுதா

ஏரலாற்றுக்கு எட்டக் கூடிய காலம் முதல் பெண் வரலாற்றின் பகுதியாக இருந்து வருகின்றாள். பெண்ணே வரலாற்றுக்கு ஆதாரமாக உள்ளவள். ஆயினும் அவளது வரலாறு இருளதைத்துள்ளது. அரசியர், விலை மாதர், கடவுள் பக்கதைகள் போன்ற பெண்கள் சிலரே வரலாறுகளில் அங்கும் இங்கும் தோன்றுகின்றார்கள். மற்றைய பெண் சமூகத்தினரின் வாழ்க்கைச் செய்திகள் காலம் காலமாக இன்னும் இருளில் மறைந்து கிடக்கின்றன. நமக்கு முற்பட்ட மக்கள் எவ்வாறு வாழ்ந்தார்கள் என்று நமக்குத் தெரிகின்றது. காலம் தோறும் எவ்வாறு பொருளாதார மாறுதல்கள் உண்டாகின்றன: என்னங்கள், கல்வி முறை, போர், ஒழுங்கு, ஆட்சி முறை போல்வன வெவ்வேறு காலங்களில் எவ்வாறு இருந்தன என்பது பற்றி அறிகின்றோம்... இவ்வகை மாற்றங்கள் உண்டாகின்ற காலங்களில் வீட்டில் வாழும் பெண்ணின் நிலை எவ்வாறிருந்தது என்பதை நாம் ஊகங்களினால் மாத்திரமே அறிய முடிகின்றது. ஆண்கள்-பெண்களின் தொழில் முறை, பழக்க வழக்கங்கள், வணிகத்தின் பொருட்டு அவர்கள் பயண்படுத்திய பொருட்கள் போல்வன இக்காலச் சரித்திரக்காரர்களால் தெளிவுறுத்தப்பட்டுள்ளன. ஆனால் பெண்கள் முன்னேற்ற வளர்ச்சி பற்றிய செய்திகள் மட்டும் உய்த்தறிதல் அளவில் மட்டுமே இருந்து வருகின்றன.

வாங்கப்படுகிறார்கள். பாலியல் ரீதியில் சுரண்டப்படுகிறார்கள். பால்நிலைப் பாகுபடுத்தலின் அடிப்படையில் வன்முறைக்கு உட்படுத்தப்படுகின்றார்கள். ஆனால் தொழில் புரிவதற்கு இன்றியமையாதவர்களாகப் பெண்கள் இருக்கின்றார்கள். இன்று வேலை செய்யும் பெண் கணாருத் தி கணவனுடைய பொருளாதார சுமையையும் சுமக்க வேண்டியவளாக உள்ளாள்.

பெண் சமூகத்தில் இன்றியமையாத ஓர் அங்கமாக விளங்குகின்றாள். அதற்கான காரணம் பற்றிப் பார்க்கும் போது ஆரம்பகால கட்டத்தில் தாய்வழி சமூகமே தலைமைத்துவம் வகித்து வந்துள்ளது. தாயாட்சி குடும்ப

<http://scmp.com/pix/85947/footerpic-in-the-stand>

பெண்ணின் வாழ்க்கைச் சுவடுகள்...

ஆணாதீக்க சமூகம் பெண்கள் வீட்டோடு இருக்க வேண்டும் என்ற கட்டுப்பாட்டை விதித்தது. அதனால் பெண் முழுதாகவே பொருளாதார பலம் அற்றவளாகவும் ஆணில் தங்கியிருப்பவளாகவும் காணப்பட்டாள். ஆனால் இன்று விஞ்ஞான வளர்ச்சியாலும் புதிய புதிய மாற்றங்களாலும் கல்வி வாய்ப்பினைப் பெண்கள் பெற்று பொருளாதார பலத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு வந்தாலும் ஒப்பீட்டாவில் பொருளாதார பலம் அற்றவளாகவே கருதப்படுகின்றனர்.

ஆண்-பெண் இருபாலாருடைய வரலாறுகளையும் ஆராயும் போது நான்கு தன்மைகள் ஆடவரிடமிருந்து பெண்களைப் பிரித்துக் காட்டுகின்றன. அவை: பால்வேறுபாடு, போர்த் தொழில், பொருளாதார நிலை, கருத்துகள் என்பனவாகும். இவ்வேறுபாடுகள் ஒன்றோடு ஒன்று ஒப்பிட்டு அறிய முடியாத வெவ்வேறு தன்மைகளுடையன. ஆனால் இவை பெண்களின் நிலைகளைத் தீர்மானிக்கும் கேள்விகளாக அமைந்துள்ளன. பொருளாதார நிலை பெண்களை விடுதலை அடையச் செய்கிறது. இதிலும் விதி விலக்குகள் பல உண்டு. பெண்கள் விடுதலை அடைதல் ஆண்களுக்குப் பயத்தைத் தோற்றுவிக்கிறது. உலகம் முழுவதும் பெண்கள் குறைந்த கூலிக்கு வேலை

ஆய்வியாகவே இருந்து வந்துள்ளது. தனிப்பட்டவர்களுக்கு சொத்து இருக்கவில்லை. சொத்துகள் எனும் போது நிலம் போன்ற அசைவற்ற பொருட்கள் பெண்களுக்கே சொந்தமாக இருந்தன. அம்பு, வில் போன்ற அசைவுள்ள பொருட்களே ஆடவருக்கு சொந்தமாக இருந்தன. தெய்வங்களின் வரிசையை எடுத்து நோக்கினாலும் தாய்க் கடவுள் பற்றிய கருத்துகள் முக்கியம் பெற்றுள்ளன. எல்லா அதிகாரமும் உடையவளாக தாய்த் தெய்வத்தை வழிபட்டனர். அவனுக்கு விலங்குகளுக்கு குள்ள வீரமுடையதான் சிங்கம் வாகனமாக்கப்பட்டது. அவனே வீரத் தெய்வம் கொட்டுவை எனப்பட்டாள்.

மேற்கூறப்பட்ட விடயங்களின் அடிப்படையில் தோன்றி வளர்ந்த தாய்வழி சமூகத்தின் முக்கியத்துவத்தின் பிரதிபலிப்பு அல்லது தொடர்ச்சியை தற்காலகட்டத்தில் கூட பெண்மைக்குரிய முக்கியத்துவத்தை சிறப்பை சில நாடுகள் கொடுத்து வருகின்றன. ‘தாய்நாடு’, ‘தாய்மொழி’ போன்ற சொற்கள் இதற்கு சிறந்த எடுத்துக் காட்டுகளாகும். இன்றைய காலகட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் ஆண் முன்னேற்ற வளர்ச்சியிலும் பார்க்க பெண் முன்னேற்ற வளர்ச்சி அதிகரித்துச் செல்வதைக் காணலாம். சகல துறைகளிலும் பெண்களது ஆளுமை வெளிக்காட்டப்படுகின்றது. பெண்களுக்கான வேலை வாய்ப்புகள் அதிகரித்துச் செல்வதைக் காணலாம். அரசியல், சமூகப் பணிகள், கல்வி, விளையாட்டுத்துறை, இலக்கியம், பொருளாதாரம், ஊடகம், நாட்டின் பாதுகாப்புத் துறை, சினிமா, விளம் பரம் என பெண் களின் தலைமைத்துவமும் பிரவேசமும் நாளுக்கு நாள் பெருகிச் செல் கின்றன. ஆனால் பெண் களின் ஈடுபாடு மட்டுப்படுத்தப்படுகின்றது.

குடும்ப நிறுவனமொன்றை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கே பெண் தலைமைத்துவத்தின் அவசியத்தை ஒவ்வொருவரும் உணர்ந்துகொள்ள முடியும். குடும்பத்தை நிர்வகித்தல் அதாவது வரவு செலவுகளுக்கு ஏற்ப குடும்பச் செலவுகளை தீர்மானித்தல் மற்றும் கொண்டு நடத்துகின்ற திறமை பெரும்பாலும் பெண்களாலேயே முடிகின்றது. மூன்றைய காலங்கள் போலன்றி தற்காலத்தில் தோன்றியுள்ள பொருளாதாரச் சிக்கல் காரணமாக ஓர் குடும்பத்தில் ஆண்-பெண் இருவரும் தொழில் புரிய வேண்டிய கட்டாயம் தோன்றியுள்ளது. அது மட்டுமன்றி குடும்பத்தில் உள்ள உறவுகளைக் கையாளுகின்ற உளவியல் பாங்கான திறமையும் பெண்களிடம் அதிகம் காணப்படுகின்றது. இதன் காரணமாகவே பெண்களால் குடும்பத்தை முன்னேற்றப் பாதையில் கொண்டு செல்லவும் கட்டியெழுப்பவும் முடிகின்றது. அதாவது. ஆண் ஓர் உறுப்பினராக அங்கு செய்தபடுவாரே தவிர பெண்ணின் வகு பங்கு அதிகம் என்றே கூற வேண்டும்.

இன்று எமது சமூகத்தில் திருமணம் குடும்பம் என்னும் பந்தத்தில் ஒரு சராசரி ஆண் பெண்ணிடமிருந்து பல விடயங்களை எதிர்பார்க்கின்றான். அந்த வகையில் சீதனம் (வீடு, நகை, பணம்), அழகு, சமையல் செய்யக்கூடியவர், வீட்டைப் பொறுப்பாகப் பராமரிக்கக் கூடியவர், சொத்துக்களைப் பாதுகாப்பவர், ஆணுக்கு வாரிசைப் பெற்றுக் கொடுக்கக் கூடியவர், பொருளாதார ரீதியாக வருமானத்தைப் பெற்றுத் தரக்கூடியவர் என்ப பல அம்சங்களை எதிர்பார்க்கின்றான். அத்துடன் சாதி, சமயம், குடும்ப அந்தஸ்து போன்றனவும் கருத்திற் கொள்ளப்படுகின்றது. அதேநேரத்தில் ஒரு பெண்ணின் எதிர்பார்ப்புகள் கருத்திற் கொள்ளப்படுவதில்லை. பெண்கள் தமது விருப்பத்தை தெரிவிக்கும் போது அவளை கலாசாரக் கட்டுக்குள் புறந்தள்ளி வருகின்றனர்.

இதன் காரணமாகப் பல பெண் கள் தமது எதிர்பார்ப்புகளைத் திருமணத்தில் இழகின்றனர்.

ஆணாதிக்க சமூகம் பெண்கள் வீட்டோடு இருக்க வேண்டும் என்ற கட்டுப்பாட்டை விதித்தது. அதனால் பெண் முழுதாகவே பொருளாதார பலம் அற்றவளாகவும் ஆணில் தங்கியிருப்பவளாகவும் காணப்பட்டார். ஆனால் இன்று விஞ்ஞான வளர்ச்சியாலும் புதிய புதிய மாற்றங்களாலும் கல்வி வாய்ப்பினைப் பெண்கள் பெற்று பொருளாதார பலத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு வந்தாலும் ஒப்பீட்டளவில் பொருளாதார பலம் அற்றவளாகவே கருதப்படுகின்றனர். கல்வி, வேலைவாய்ப்பு என பவற்றைப் பெற்றுக் கொண்டாலும் பெண்கள் கீழ்ப்படிந்து வாழ வேண்டும் என்பது தொடர்ந்தும் நிலவி வருகின்றது. பொருளாதார பலம் எதுவுமற்ற ஒருவரை தமது துணைவராக தெரிவு செய்து குடும்ப வருமானத்தை பெண்களே தேடுவதாக இருக்கும் பட்சத்தில் கூட குடும்பத்தில் பெண்ணின் கீழ்ப்படிவு என்பது கட்டாயமாக்கப்படுகின்றது. பொதுவாக குடும்ப வாழ்வில் பெண்கள் பெருமளவு பொருளாதார பங்களிப்பினைச் செய்து வந்தாலும் கூட குறைவாகவே மதிக்கப்படுகின்றாள். பெண்ணினுடைய பொருளாதார பாத்திரம் குறைவாக மதிப்பிடப்படுவதுடன் பெண்களை வீட்டுக் குரியவளாகவே சமூக கருத்தியல் கள் அவதானிக் கின்றன. ஒரு பெண் செய்யும் அதே தொழிலையே ஒரு ஆண் செய்து வருமானம் பெற்று வரும் வேளையில் கூட திருமணத்தின் போது சீதனம், வீடு, நகை என பெண் களிடமிருந்து ஆண் கள் சொத்துக்களை எதிர்பார்க்கின்றனர். பெரும்பாலான ஆண்கள் தமது வருமானத்தில் குறிப்பிடத்தக்க பகுதியை குடி, போதை, புகைப்பிடித்தல், சீட்டாடுதல் போன்ற பல பல தீய வழிகளில் செலவு செய்து வருவதோடு குறிப்பிட்டதொரு தொகையையே குடும்பச் செலவிழகாக ஒதுக்குகின்றனர். ஆனால் பெண்கள் உழைப்பில் ஈடுபடுவர்களாயின் தமது வருமானத்தை அதிகளவில் குடும்பத் தேவைகளை நிறைவேற்றுவே செலவிடுகின்றனர். எனவே பெண்கள் கட்டுப்பாட்டிற்குள் உட்பட்ட வளாகவே வாழ்ந்து வருகின்றாள் என்பது கண்கூடு.

எனினும் பெண்களின் சுதந்தில் தொடர்பாக காணப்பட்ட இறுக்கமான குழினிலையில் கூட தம்மை வெளிப்படுத்தி பெண்கள் உரிமைகள் தொடர்பாக பலர் போராடியுள்ளனர். இவ்வாறான பெண்ணின் செய்யுடையுடைய முன்னேற்றத்தை விரும்பாத பழையவாதிகள் நிறைவேற்றுவது சமூகத் தீவிட்டு காணப்படுகின்றனர். அவர்கள் பெண்ணின் இயல்பான நடவடிக்கைகளை ஏற்றுக் கொள்ளத் தயங்குகின்றனர். ஆனால் பெண்கள் தங்கள் மனதில் உறுதியுடன் தமது முன்னேற்றத்தையும் இலக்கையும் கருத்தில் கொண்டு தன்னும்பிக்கை மற்றும் புரிதலுடன் முன்னோக்கிச் செல்லும் போது தடைகள் தகர்த்துவியப்படுவது நிச்சயம்.

உமா சங்கர

யாழ்ப்பாணத்து முஸ்லிம் மக்களின் கடந்த காலமும் நிகழ்காலமும்

புத்தளத்தில் வடபகுதி முஸ்லிம் மக்களின் அகதிமுகாம் வாழ்க்கை

வடபகுதியில் இருந்து 1990களில் பலவற்றமாகப் புத்தளம் கொழும்பு, அனுராதபுரம், பாண்துறை ஆகிய மாவட்டங்களில் பிரித்துக் குடியமர்த்தப்பட்டனர். புத்தளத்திற்கு வந்த மக்களது வாழ்க்கை அகதிமுகாம் வாழ்க்கையாகத் தொடர ஆரம்பித்தது. வட மாகாண முஸ்லிம்களில் 90 வீதமான மக்கள் புத்தளத்திலேயே வாழ்ந்தார்கள். புத்தளத்தில் மாதாந்த நிவாரணம் கிடைத்தது. ஆண்கள் தொழில் செய்வதற்கு புத்தளத்தில் முன்னரே வாழ்ந்த முஸ்லிம்கள் அனுமதிக்கவில்லை. அவ்வாறன்றி வேலைக்குப் போனாலும் சம்பளப் பணம் குறைவாகத்தான் கிடைத்தது. இதனால் பெண்கள் தோட்ட வேலை, மிகச் சபக்கட் செய்வதற்கு, வீட்டு வேலைகள், வெளிநாட்டுக் கு செல் லல் என வாழ தொடங்கினார்கள். இக்கட்டாய இடப்பெயர்வின் பின்னர் பெண்களுக்கு பாலியல் ரீதியான தொந்தரவுகள் ஆரம்பித்தன. படிப்பை விட்டு விட்டு சிறுவர்கள் வறுமை காரணமாக தொழில் செய்யச் சென்றனர். இதனால் சிறுவர் தொழிலாளிகள் உருவாகினார்கள். இந்நிலையால் வட மாகாணத்து முஸ்லிம் மாணவர் களது கல் வி வீழ் ச் சியடைந் தது. வைத்தியசாலைகளில் மருந்து கொடுப்பதிலும் சிரமம்

ஏற்பட்டது. எங்களுடைய கப்பிணித் தூப்மார்களுக்குக் கூட தாய் மைப் பரிசோதனையின் போது கொடுக்கப்படுகின்ற சத்து உணவான திரிபோசா கொடுப்பதிலும் பாரப்ஸம் காட்டினார்கள். முக்கியமாக மொழி தெரியாது பலர் சிரமப்பட்டார்கள். சிங்கள மொழி பேசுபவர்களே அதிகமாகப் புத்தளத்தில் உள்ளனர். 1998 ஆம் ஆண் டு மாதிரிக் கிராமங் கள் அமைக்கப்பட்டது. அரச் நிறுவகம் தொடர்பான தொழில்பாடு வேறாகத்தான் இருந்தது. புத்தளத்தில் இருந்து கொண்டு யாழ் மாவட்டப் பிரிவிற்குள்ளேயே தேர்தல் வாக்குகளை இட்டனர். வாக்காளர் பதிவுகள் அனைத்தும் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்தது. மூதிரிக் கிராமங் களில் உள்ளவர் களுக்கு புத்தளம் அரசியல்வாதிகள், புத்தள மாநகரசபை எவ்வித உதவியும் புரிவது இல்லை. மழை காலங்களில் வீதிகளில் வெள்ளம் தேங்கி நிற்கும். மின்சார வசதியும் வழங்கப்படவில்லை.

இன்று எமது நாட்டில் புறரயோடிப் போயிருந்த யுத்தம் முடிவிற்குக் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது. சொந்த வாழ்விடங்களுக்குச் சென்று வரும் நிலைமையும் உருவாகியுள்ளது. அதேவேளை எதிர்காலத்தில் யாழ் முஸ்லிம்களின் மீன் குடியேற்றத்தை எவ்வாறு

http://www.foreignpolicy.com/articles/2011/06/20/postcards_from_hell_2011?page=0,28

செய்வது? அதனை செய்வதற்கான முன் ஏற்பாட்டு நடவடிக்கைகள் என்ன? என்பது பற்றியும் ஆராய்ப்பட்டுள்ளது. 2008 ஆம் ஆண்டு யாழ் மாநகர சபைத் தேர்தல் இடம்பெற்றது. புத்தளத்தில் இருந்து கொண்டே தேர்தலில் மக்கள் ஈடுபட்டார்கள். தேர்தலில் மக்கள் அதிகம் ஆர்வம் காட்டத் தொடங்கினார்கள். 2003 ஆம் ஆண்டு A9 பாதை திறந்த காலப் பகுதியில் புத்தளத்தில் இருந்து வந்த மக்களில் 62 மூஸ்லிம் குடும்பங்கள் யாழ்ப்பாணத்திலேயே இருந்தார்கள். அவர்கள் பல கவுடங்களின் மத்தியில் உடைந்த வீடுகளின் பகுதிகளில் வாழ்ந்தார்கள். மீள்குடியேற்றும் ஆரம் பித் தது. மக் களுடனும், அரசாங்க அதிகாரிகளுடனும் அரசு சார்பிற்க நிறுவனங்களுடனும் கலந்துரையாடல்கள் நடத்தப்பட்டன. அங்கு உள்ள தமிழ் மக்களுடன் தொடர்புகளை ஏற்படுத்த வேண்டிய நிலை காணப்பட்டது. மூஸ்லிம்கள் மீள்குடியேற வரவில்லை வியாபாரத்திற்கு மட்டுமே வந்துள்ளார்கள் எனக் கருதப்பட்டது. இம்மக்களின் உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டன. யுத்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட தமிழ் மக்களின் மீள்குடியேற்றும் ஆரம்பித்தது. 1990 ஆம் ஆண்டு புலிகளினால் வெளியேற்றப்பட்ட மூஸ்லிம் மக்கள் புத்தளத்திலிருந்து சொந்த ஊருக்கு மீள்குடியேற வேண்டும் எனப் படிப் படியாக சொந்த இடங்களைப் பார்க்கப் போக ஆரம்பித்தார்கள். தற்போது அங்குள்ள மக்களிற்கு பிரச்சினைகள் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றன. குறிப்பாகப் பெண்களுக்குப் பிரச்சனைகள் அதிகமாக இருக்கிறது.

எமது பகுதிகளான 84/85/J/86,J/87,J/88,J/ போன்ற கிராம சேவகர் பகுதிகளில் ஒரு நிரந்தர மூஸ்லிம் கிராம சேவகர் இல்லாமையினால் எமது பிரதேசத்தில் மீளக் குடியமர்ந்து வாழ்ந்து வரும் குடும்பங்களின் விபரம் மற்றும் தற்போது நிவாரணம் பெற்று வரும் குடும்பங்களின் புள்ளி விபரம், யாழ் நகரில் சொந்தக் காணிகள் இல்லாமல் தொழிலில் நிமிர்த்தம் வாழ்ந்து வரும் குடும்பங்கள், வர்த்தகர்கள் போன்றோர்களின் எண்ணிக்கைகள் என்பன சரியான முறையில் எம்மிடம் இல்லை என்பது வேதனைக்குரிய விடயமாக இருந்து வருகின்றது.

வீட்டு மின்சாரப் பிரச்சினை தொடர்பாக 1990 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாண மூஸ்லிம்களின் வெளியேற்றத்தின் போதான மின்மானிப் பதிவுகளின்படி தற்பொழுது மீளக்குடியமர்ந்து வருபவர்களுக்கும் அதே விதி முறைகளை யாழ் மின்சார சபை கையாண்டு வருவதனால் தற்போது மின் இணைப்பைப் புதிதாகப் பெற்றுக் கொள்ள இருப்பவர்கள் பெருந்தொகையான பணத்தினை இலங்கை மின்சார சபைக்கு கட்டாயமாக செலுத்த வேண்டிய நிலை இருந்து வருகின்றது. இது

மீளக்குடியமர் வரும் மக்களுக்கு பொருளாதாரத்திலே ஒரு சிக்கல் நிலையினை ஏற்படுத்துகிறது. இவ்வாறான நிலையை உரிய அதிகாரிகளிடம் எடுத்துக்காட்டுவதற்கு ஒர் தலைமைப்பீடும் எமது சமூகத்திற்கு இல்லாமையால் அதற்குரிய அதிகாரிகளும் இவ் விடயங்களில் பாரப்படச் சம் காட்டி வருகின்றனர்.

கடந்த சில மாதங்களுக்கு முன்னர் அவுஸ்திரேலிய பத்திரிகையாளர்களுடன் நடந்த கலந்துரையாடல் ஒன்றில் யாழ் மாவட்ட அரசு அதிபரிடம் (G.A) யாழ் வாழ் மூஸ்லிம்கள் பற்றி கேட்கப்பட்ட கேள்விகளுக்கு “இங்கு யாழ் மூஸ்லிம் கள் பெரிதாக மீளக்குடியமரவில்லை, வர்த்தக நோக்கத்திலேயே இங்கு சிலர் தற்காலிகமாக வசித்து வருகிறார்கள்.” என்ற கருத்துப்பட பதிலளித்தது யாழ் மூஸ்லிம்களின் மீள் குடியேற்றத்தை கொச்சைப் படுத்துவதாகவே கருத முடிகிறது. இதை விட சமார் 62 குடும்பங்கள் வத்தில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தி யாழ் நகரிலே உலர் உணவு முத்திரையும் பெற்று வாழ்ந்து வருகின்றார்கள். என்பது குறிப்பிடத் தக்க விடயமாகும். மற்றும் வேறு நாடுகளிலிருந்து யாழ் நகரப்பகுதி மக்களை சந்திக்க வருபவர்களிடம் கூட சில சந்தர்ப்பங்களிலில் மூஸ்லிம்கள் இங்கு மீள் குடியேறி வாழ்ந்து வருகின்றார்கள் என்ற உண்மை முடி மறைக்கப்படுவது பெரும் வேதனைக்குரிய விடயமாகும்.

ஒள்மானியாக கல்லூரி அதிபர் கூறும்போது “எமது பாடசாலையினைப் பொறுத்தவரையில் அதனை சிறப்பாக நடத்துவதற்கும் தேவையான வளங்களைப் பெற்றுக் கொள் வதற் கும் பல விதமான கோரிக்கைகளை உரிய அதிகாரிகளுக்கு அனுப்பியுள்ளோம். இங்கு 105 மாணவர்கள் கல்வி கற்கிறார்கள். 10 ஆசிரியர் கள் சேவையில் ஈடுபடுகிறார்கள். வேறு மதத்து ஆசிரியர்களே கற்பிக்கின்றார்கள். முக்கியமாக மார்க்கக் கல்வி ஆசிரியர் இல்லாத நிலை காணப்படுகிறது. பாடசாலை மீள் ஆரம்பிக்கப்பட்டபோதும் எவ்வித பயன்தரு செய்யப்படுகிறது மேற்கொள்ளப்படவில்லை. தனவந்தர்களின் உதவியாலேயே எமது பாடசாலை தற் பொழுது ஒரளவு சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றது.”

யாழ் மாநகர சபை ஆணையாளரிடம் (திருவாளர். சரவணபவன்) உடைந்த எமது வீடுகள் மற்றும் காணிகளுக்கான தீவு யாது? எனக் கேட்கப்பட்ட போது, “உரிய அரசு மட்டத்தின் ஊடாக நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படும்” எனவும் இங்கு இருக்கும் குடும்பங்களுக்கு எவ்வாறான உட்கட்டமைப்பு வசதிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது எனக் கேட்கப்பட்ட போது,

“அதற்கான நடவடிக்கைகள் வெகு விரைவில் நடைபெறும் எனவும் வேறு பிரதேசங்களில் வசிக்கும் மக்களும் இங்கு வந்து குடியேறும் போதே அதை நடைமுறைப்படுத்த முடியும்” எனவும் கூறினார்.

தமிழ் மூஸ்லிம் மக்களுக்கிடையிலான தொடர்புகள் எவ்வாறு இருக்கிறது? எனக் கேட்கப்பட்ட போது, “இரு இனங்களுக் கிடையிலும் பெரிதாக முரண்பாடுகள் எதுவும் ஏற்படாது” எனக் கூறினார். மேலும், “இங்கு மீன்குடியேற்றுத் திட்டங்கள் சிறப்பாக இடம்பெற வேண்டுமானால் இந்தப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த அனைத்து இன மக்களும் இங்கு வந்து சுயமாக குடியேற வேண்டும் அதன் பிறகு தான் இனங்களுக்கிடையிலான சிறு சிறு முரண்பாடுகள் தீர்க்கப்பட்டு சமரச வாழ்விற்கு வழி வகுக்கலாம்” எனவும் கூறிப்பிட்டார்.

அதனைத் தொடர்ந்து யாழ் மாநகர சபையினுடாக முன் பள்ளி ஆசிரியை ஊதியம், பராமரிப்பு பற்றி அவரிடம் கேட்கப்பட்ட பொழுது, “உங்களது பிரதேசத்தற்கான பாலர் பாடசாலை (முன் பள்ளி) எங்களால் அமைத்துத் தர முடியும் எனவும், அதற்கான ஆசிரியர்கள் உரிய தகைமைகளுடன் காணப்படால் அதற்குரிய அனைத்து நடவடிக்கைகளும் உரிய முறையில் மேற்கொள்ளப்படும்” எனவும் அவர் கூறினார். மேலும் யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்கின்ற மூஸ்லிம் மக்களுக்ககான அரச நியமனங்கள் பற்றிக் கேட்கப்பட்ட போது, “அரச நியமனங்கள் இரு முறைகளில் வழங்கப்படுகிறது எனவும் அது அட்டவணைப்படுத்தப்படாத நியமனம் வழங்கல் திட்டத்தின் மூலம் வேலை வாய்ப்புகள் வழங்கலாம்” எனவும் கூறினார்.

சாந்தியகம்

சமூகத்துடனான உளவியல் சார்ந்த நோக்கமே எமது செயற்பாடுகும். தமிழ், மூஸ்லிம் மக்களுக்கிடையிலான தொடர்பு சமாதான பேச்சுவார்த்தைகளுக்கு முன்னைய காலங்களின் சகல இன மக்களையும் இணைத்ததாகப் பயிற்சிப் பட்டறைகள் மற்றும் கிராம மட்டங்களுக்கு ஊடாக எமது செயற்பாடுகளை மேற்கொள்கிறோம்.

ஓர் வித்தியாசமான செயற்பாடுகளை மேற்கொள்ளும் நோக்குடன் இரு இன மக்களும் சேர்ந்து வாழும் இப்பிரதேசத்தை தேர்ந்து எடுத்து எமது செயற்பாட்டை மேற்கொண்டு வருகிறோம். இதில் அனைகமாக மூஸ்லிம் மக்கள் பயன் அடையக் கூடியதாக உள்ளது. இங்கு இளைஞர் குழு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இரு இனத்தவர்களும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளார்கள்.

சிறுவர் துஷ்பிரயோகம், வீட்டு வன்முறை, பாலியல் வன்முறை ஆகியன இடம்பெற்று வருகின்றன. இதுதானாக வெளிப்படுவதில்லை. மதுபானப் பழக்கம் இங்கு மலிந்திருப்பதால் வீட்டு வன்முறைகளும் அதிகமாக இடம்பெற்று வருகிறது. விழிப்புக் குழு ஒன்று உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. அதன் செயற்பாடாக சோனகத் தெருப் பிரதேசத்தில் ஓரளவு மதுபான உற்பத்தி நிலையங்களும் விற்பனை நிலையங்களும் குறைக்கப்பட்டாலும் அப்பகுதியிலே வழமையாக மதுபானத்தை பாவித்து வருபவர்களின் எண்ணிக்கை குறைக்கப்படவில்லை.

நாங்கள் மக்களுக்கு உளவள ஆலோசனைகளும், பெண்கள் வீட்டிலிருந்து தொழில் செய்வதற்கான வாய்ப்பு சுதாயையும் ஏற்படுத்தி உள்ளோம். துறபோது 25 பெண்கள் பயன் அடைந்துள்ளார்கள்.

மூஸ்லிம் மக்களின் மீன்குடியேற்றம்

யாழ் மாவட்ட அரச அதிபர் மு.கணேஷ் அவர்களை சந்தித்து பேசிய வேளை, நாம் அனைவரும் ஒரே மாவட்ட மக்கள் என்ற அடிப்படையில் கருத்து முரண்பாடு இன்றி ஒரே முகத்தோடு இன, மத பாகுபாடு

இன்றி செயற்பட வேண்டும் எனக் கூறினார். மேலும் எமது பிரதேசத் திற் கான் எச் செயற் பாட்டை மேற்கொள்வது என்றாலும் அது மீள்குடியேற்ற அமைச்சினாடாகவே மேற்கொள்ளப்படும் எனக் கூறினார். இதனைத் தொடர்ந்து யாழ் மாவட்டத்தில் மூஸ்லிம் மக்கள் மீள் குடியேறுவதற்கு ஏதுவான முன் ஏற்பாட்டு நடவடிக்கைகளாக பின் வருவன் அரசு அதிபரிடம் முன் வைக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றின் கருத்துகளும் கண்டியப்பட்டன.

எமது நாட்டில் யுத்தம் முடிந்து, மீள்குடியேறும் கால கட்டமாக இப் போது அமைந்துள்ளது. இடம்பெயர்ந்தவர்கள், வெளியேற்றப்பட்டவர்கள், அகதிகள் இவ்வாறான பெயர்கள் இந்த நாட்டில் பிறந்தவர்களுக்கு குட்டப்பட்டது. யுத்த முடிவின் சூழ்நிலை காரணமாக இனிவரும் காலத்தில் இலங்கை நாட்டுப் பிரஜை என்று சகல இன மக்களையும் கூற வேண்டும். இதற்கு மக்களின் தேவைகள் பூர்த்தி செய்யப்பட்டு சுமுகமாக வாழ்வதற்கு வழிவகுக்கப்பட வேண்டும். வடமாகாணத்தில் அரசியலீல் மீள்குடியேற்றம்தான் மிக முக்கியமானது. ஆகவே ஒழுங்கின் படி மீள்குடியேற்றம் நடந்தால் அரசியல் தீவுக்கு வழிவகுக்கும்.

யுத்தத்தினால் பலரும் சமூகம் சமூகமாகப் பாதிக் கபட்டுள்ளார்கள். ஆகவே சமூகம் சமூகமாகத்தான் மீள் குடியேற்றம் அபிவிருத்தி செய்யப்பட வேண்டும். இதில் பெண்கள் தான் சமூகத்தை கட்டியழுப்புவதில் அதிக பங்கு வகிக்கிறார்கள். எந்தவெரு தீர்மானத்திலும் அதனுடன் சார்ந்த நடவடிக்கைகளிலும் பெண் களின் பிரதிநிதித்துவமும் பங்களிப்பும் அத்தியாவசியமானது. இந்த யுத்தத்தின் காரணமாக பெண்களுக்கு ஏற்பட்டதுன் பங்களும் கஷ்டங்களும் சிகிக்கலைத் தோற்றுவித்துள்ளது. பெண்களின் பலவீனத்தை மற்றவர்கள் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தற்போது எமது நாட்டின் அலுவலகங்களில் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகப் பெண்கள் பிரதிநிதித்துவம் இடம்பெற்று வருகின்றது. மீள்குடியேற்றத்தில் அதிக பங்கு பெண்களுக்கே உண்டு. காரணம் குடும்பத்தில் ஏற்படும் தேவைகளுக்கும், பிரச்சினைகளுக்கும் தாய்தான் பதில் கூற வேண்டும் இக்கால கட்டடத்தில் தமது பிள்ளைகளின் கல்வி, சுகாதாரம், போக்குவரத்துப் போன்றவற்றில் கவனமெடுக்க வேண்டிய நிலைப்பாடு இருக்கிறது.

வடமாகாணத்தில் மீள்குடியேற்றத்தில் தற்போது நடைபெறும் மூஸ்லிம்களின் அபிவிருத்தியின் சவால்கள்

வேறு மாவட்டங்களின் பதிவில் இருந்து வடமாகாணத்தில் பதிவுகளை மாற்றம் செய்து அங்குள்ள பிரதேச செயலகத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டு ஆறு மாத காலத்திற்கு உள்ள உணவு வழங்கப்படும். பின்னர் ரூபா 25000.00 பணமாக வங்கியில் வைப்பு செய்யப்படும் என அரசு கூறுகிறது. ஆனால் சில பிரதேசங்களில் ஓர் சிலருக்கு அவ்வாறு வழங்கப்பட்டுள்ளது. அங்கு போய் இரண்டு மூன்று மாதங்களில் தான் தற்காலிக கூடாரங்கள் ஓர் சிலங்கும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. வீட்டுப் பொருள்களும் (UNHCR) கொடுக்கப்படுகிறது. மக்கள் தங்களுடைய சொந்தக் காணிகள் பறிபோய்விடும் எனவும் சொந்தக் காணியில் விவசாயத்தில் ஈடுபடுவதற்காகவும் தங்கள் சொந்த இடங்களுக்கு போக வேண்டும் என்ற ஆசையில் மீள்குடியேறுகின்றார்கள். மக்களின் காணிகள் காடுகளாக உள்ளன. பாதுகாப்பை காரணம் காட்டி காணிகள் பிடிக்கப்படுகிறது. பாதிக்கப்படாத மக்கள் அங்கு வந்து தொழிலிலும் பங்கு போடுகிறார்கள். குறிப்பாக கடல் தொழில் மற்றும் வியாபாரங்கள் பற்றிக் கூறலாம். பாதுகாப்பைச் சுட்டிக்காட்டி மக்கள் வாழும் இடங்கள் இராணுவ முகாம்களாக உள்ளன. அதிகாரிகளின் பாரபட்சம். அரசு சர்வப்ரபு நிறுவனங்களின் சேவைகளைத் தடை செய்தல் போன்றவற்றையும் கூறலாம்.

சிறுவர்களும் கல்வியும்

மீளக குடியேறிய இடங்களில் கல்வி பிபாதிக்கப்பட்டுள்ளது. அதிகமாகப் பாடசாலைகள் மரத்தின் நிழலிலும் உடைந்த கட்டிடங்களிலும் தான் நடைபெறுகின்றது. வளப் பற்றாக்குறை, மாணவர்களின் மனநிலை மாற்றம், கல்வி கற்கும் குழந்தை வீட்டிலும் இன்மை, ஆசிரியர் பற்றாக்குறை என்பவற்றாலும் பாதிக்கப்படுகின்றது. ஒஸ்மானிய கல்லூரியில் 105 மாணவர்கள் வரையில் படிக்கிறார்கள். இது ஓர் கலவன் பாடசாலையாக உள்ளது. (O/L) வரை வகுப்புகள் நடைபெறுகிறது. தற்போது (A/L) படிக்கும் மாணவர்கள் 9 பேர் உள்ளார்கள். ஏனையோர் வேறு பாடசாலைகளில் படிக்கிறார்கள். (O/L) படிக்கும் மாணவர்கள் 14 பேர் இருக்கிறார்கள். இவர்களின் வீடுகளின் கூரை தரப் பாளால் தான் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. மின்சாரம் வழங்கப்படவில்லை.

பெண்களும் பாதுகாப்பும்

மீள்குடியேற்றத்தில் இன்று பெண்களின் பாதுகாப்பு அத்தியாவசியமாகவும் அவசரமாகவும் செய்யப்பட வேண்டும். மீள் குடியேற்றும் நடைபெறும் இடங்களில் பெண் கள் பாலியல் வல் லுறவுக் குட்டப்படுத்தப்படுகின்ற சம்பவங்கள் பரவலாக நடைபெற்று வருகிறன. மக்களைப் பாதுகாக்க வேண்டிய பாதுகாப்புப் படையினரும் இதில் பங்குதாரர்களாக உள்ளார்கள். இந்த நேரத்தில் எப்படி மீள்குடியேற்றும் சாத்தியமாகும். அடுத்து பணத்திற்காக சிறுவர்களையும் பெண்களையும் கடத்துவதும் இடம்பெறுகிறது. ஆன் துணை இல்லாத பெண்களுக்கு தொழிலில்லாப் பிரச்சினை உண்டு. சுயதொழில் மேற்கொள்வதற்கு போதிய பொருளாதார வசதிகள் இன்மை நிலவுகிறது.

மீளக்குடியேறி வரும் மக்களின் நிலமை

புத் தளத் தில் வழங் கப் பட்ட நிவாரணம் நிறுத்தப்பட்டுள்ளது. கிராம சேவையாளர்களின் சேவைகள் நிறுத்தப்பட்டுள்ளது. அங்கு குடி இருக்க வேண்டும் என்றால் தேர்தல் இடாப்பில் பதிவு செய்ய வேண் டும் என்ற கருத்தையும் அதற் கான விண்ணப்பமும் வீடு வீடாக வழங்கப்பட்டுள்ளது. மக்கள் என்ன செய்வது என்று தெரியாத நிலையில் உள்ளார்கள். யாழ் முஸ்லிம் சமூகத்தினைப் பற்றிக் கதைப்பதற்குத் தலைமைத்துவம் இல்லாத நிலை காணப்படுகின்றது. யாழ் முஸ்லிம் சமூகத்திலுள்ள அமைப்புகள் ஒன்று சேர்ந்தே யாழ் கிளிநோச்சி முஸ்லிம் சம்மேனாம் உருக்கப்பட்டது. இதன் நோக்கம்

முஸ்லிம் மக்களின் மீள் குடியேற் றத் தை ஊக்குவிப்பதற்கே ஆகும்.

தை மாதத்தில் சுமார் 600 குடும்பங்கள் யாழ்ப்பாணம் வந்தன. சம்மேனாமும் அரசு நிர்வாகமும் சேர்ந்து பதிவுகளை மேற்கொள்வதற்கு ஏற்பாடுகளை செய்தார்கள். பதிவுகளை மேற்கொண்டு (அ) அட்டை கையில் கிடைக்கப் பெற்றோம். கிராம சேவகர் ஊடாக பிரதேச செயலகத்தில் குடும்பப் பங்கீட்டு அட்டைக்கான (அ.அட்டை) பதிவினை பதிவுதன் மூலம் இவர்கள் தமது மீள் குடியேற்றத்தை உறுதிப்படுத்த முடியும். இந்தப் பதிவினை மேற்கொள்வதற்கு போக்குவரத்து, போட்டோ கொய்பி என 1400 ரூபா வரை செலவாகிறது. தற்போது 1941 குடும்பங்கள் மீத் திரும்பியுள்ளார்கள். அதில் 7798 தனி நபர்கள். அவர்களில் பெண்களின் தொகை 4041. இவர்கள் எல்லாரும் யாழ்ப்பாணத்தில் இருப்பதற்கு இவசதியின்றி உள்ளார்கள். தற்காலிக முகாம்கள் அமைப்பதற்கும் பிரசே செயலனாருக்கும் விருப்பமில்லை. 1941 குடும்பங்களில் 150 குடும்பங்களுக்கு மட்டுமே நிவாரணம் கொடுக்கப்பட்டது. 23.12.2010 நிவாரணக் கொடுப்பனவுகள் ஏனை கொடுப்பனவுகள் என்பன நிறுத்தப்பட்டுள்ளன. இங்கு வீடுகள் உடைந்த நிலையில் தான் காணப்படுகிறது. காணியில்லாதோர்தான் அதிகமாக உள்ளார்கள். தரப்பாள் கூடாரங்களிலேதான் மக்கள் இன்னமும் வாழ்கிறார்கள். வீட்டுத் திட்டத்திற்கும் பதிவு செய்துள்ளார்கள். 2 வருடமாகியும் இன்னமும் வீட்டுத் திட்டம் அமுலப்படுத்தப்படவில்லை. தற்காலிக வீடுகளும் கட்டிக் கொடுக்கப்படவில்லை.

சர்மிளா

சந்தா விண்ணப்பப் படிவம் 2012

பெயர்/அழைப்பு :

முகவரி :

.....
.....

தொலைபேசி இல :

கையொப்பம் :

திகதி :

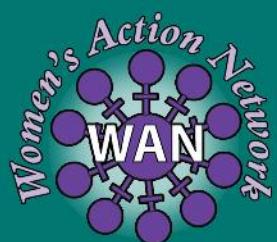

காஷா . . .

ஓராண்டுக்கான சந்தா

(இலங்கை ரூபா 300 | இந்திய ரூபா 350)

பூர்த்தி செய்யப்பட்ட விண்ணப்பப் படிவங்களை
அனுப்பி வைக்க வேண்டிய முகவரி Women
Action Network, 8/3, 202 , W.A. Silva Mawathe,
Colombo 06, Sri Lanka.
Email: tmwn2010@gmail.com

Women's Action Network
8/3 - 202, W.A. Silva Mawathe,
Colombo 06, Sri Lanka.
e-mail: tmwn2010@gmail.com

விலை ரூபா 25.00